

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.”
— திருக்குறள்

தமிழ் வளர்த்த இத்தாலியர்

வண சே. தனிநாயக அடிகளார்

வீரமாமுனிவர், இத்தாலி நாட்டில், மாந்துவா மாவட்டத்தில் கால்திவினியோனே என்னும் சிற்றூரில் 1680 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் எட்டாம் நாளிலே பிறந்தார். பெரும்புகழ்பெற்ற இவர்தான் கவிஞர் வெர்ஜீலி என்பவர் பிறப்பிடமும் மாந்துவா மாவட்டமே. ஆதலால், மாந்துவா மாவட்டம் இரு பெரும் காப்பியக் கவிஞரை உலகிற்கு அந் துள்ள து, வெர்ஜீலி எழுதிய ‘ஏனியதி’ (Aenied) என்னும் காப்பியம் வீரமாமுனிவரின் தமிழ்க் காப்பியத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாய் நின்று என்பது திண்ணம். நம் முனிவரின் தந்தையார் உயர்குடிப் பிறப்பினர். அவர் பெயர் கண்டோல்போ பெஸ்கி என்பது. அவர் தமது அரும்பெறல் மைந்தர் பிறந்த ஐந்தாம் நாளில், சமயகுரவரால் அவர்க்கு ஞானநீராட்டுச் செய்வித்து, ஜோசப்பு கொன்ஸ்டான்ஸ் எனும் திருப்பெயரும் சூட்டினர். கொன்ஸ்டான்ஸ் எனும் அவரது இயற்பெயர் வடமொழியில் தெரியும் என்று பொருள்படும். அவர் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்த பொழுது, தம்மை ‘தெரியாத சுவாமி’ என வழங்கினார். அவரது இயேசுபணியின் ஆர்வமும்,

இத்துணை வயதில் இத்துணைப் பெருமொழியைக் கற்று, இத்துணைப் பெரும் புலமைபெற்று விளங்கியதற்கு உலகவரலாற்றில் இதுகாறும் இவருக்கு ஒப்பாவர் எவரும் தோன்றிலர்.

தமிழ்ப்புலமையும் கண்ட மதுரைச் சங்கத்தார் ‘வீரமாமுனிவர்’ என அவரை வழங்கினர். சந்தாசாகிபு எனும் அவர் நண்பர் அவரது துறவின் மான் பிண உணர்ந்து ‘இஸ்மதி சன்னியாசி’ என அவர்க்குப் பட்டம் தரித்தார்.

வீரமாமுனிவரின் இளமைப் பருவத்தைப் பற்றிய செய்திகள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவர் தம் 18 ஆம் ஆண்டில் (1698) கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் துறவோர் குழுக்களின் உலகப் புகழ்பெற்ற இயேசு சபையைச் சேர்ந்தார். இவ்விரண்டுக் குழுப் பணிக்கு இன்றியமையாத கல்விப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தார். இடையிடையே இயேசு சபைக் கல்லூரிகளில் கல்வி பயிற்றுவிதலும் சிறப்புற்று விளங்கினார். 1709 ஆம் ஆண்டு இவருக்குக் குருப்

பட்டம் அளித்தனர். 1710 ஆம் ஆண்டு விஸ்பன் துறைமுத்திலிருந்து இந்தியா விற்குப் புறப்பட்டு வந்து, 1711 ஆம் ஆண்டு தென் பாண்டி நாட்டில் தொண்டாற்றிய இயேசு சபைக்குருக்களுடன் சேர்ந்தார்.

வீரமாமுனிவர் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்த காலத்தில், மதுரைமீஷன் மாவட்டம் பாண்டி நாட்டுக் காமநாயக்கன் பட்டியைத் தென்னெல்லையாகவும், தொண்டை நாட்டுக் கோனாண்டிப்பத்தை வடெல்லையாகவும் கொண்டு விளங்கியது. முனிவர் முதல் ஐந்து ஆறு ஆண்டுகள், காமநாயக்கன் பட்டி, கயத்தாறு, மதரை, தஞ்சாவூர், அரியலூர் முதலான இடங்களில் திருத்தொண்டாற்றினார். தமிழ் நாட்டின் தட்ப வெப்ப நிலைகளால் அவர் சில காலம் உடல் நலிவுற்றாராயினும், மனம் தளர்வுற்று அல்லர். அக்காலம் அரசியற் புரட்சிகளும் நாட்டைத் துன்புறுத்தின. அத்துன்பங்களில் முனிவர்க்கும் பங்கு கிடைத்தது. எனினும் அவர் அவற்றினைத் தம் அரிய துறவொழுக்கத்தினால் மேற்கொண்டு, தாம் தனி மறையெனக் கொண்ட சமயத்தினைத் தமிழ் நாட்டில் தமிழருக்குத் தமிழராய் இருந்து போதிக்க உறுதி பூண்டு, தமிழ்மொழியை வழு வறப் பேசவும், எழுதவும் கற்று, இலக்கிய இலக்கண நூல்களை ஐயந்திரிபற

ஆராய்ந்து, தாமும் அத்தகைய பெருநூல்கள் இயற்றும் ஆற்றல் பெற்று விளங்கினார்.

முனிவர் தமிழ் நாட்டிற்கு வருமுன்னரே இத்தாலியம், கிரேக்கம், ஈபுரு, இலத்தீன், போர்த்துகீஸ் முதலாய மொழிகளையும், அவற்றின் இலக்கியங்களையும் கற்றுணர்ந்திருந்தார்; இங்கு வந்ததும் தமிழ் மொழியை இணையற்ற முறையிற் பயின்றறிந்தார்; சம்ஸ்கிருதம், தெலுங்கு, உலக நூல்கள் கற்று அவர் சமஸ்கிருதமொழிக்குச் செய்துள்ள தொண்டை உதவியதுபோல அவர் தமிழ்த் தொண்டு சமயத் தொண்டிற்கு உதவியாயிற்று. வீரமாமுனிவர் தாம் முப்பதாம் ஆண்டின்பின் தமிழ் மொழியைக் கற்றுப் பெரும் புலமை எய்தினார். இத்துணை வயதில் இத்துணைப் பெருமொழியைக் கற்று, இத்துணைப் பெரும் புலமை பெற்று விளங்கியதற்கு உலகவரலாற்றில் இதுகாறும் இவருக்கு ஒப்பாவவர் எவரும் தோன்றிலர்.

அதுவும் இலக்கண நூல்களில் தனிச் சிறப்புடையதாகும். எழுத்துக்களில் ஏ, ஓ வடிவம் முதலியவற்றில் அவர் அமைத்துள்ள சில மாற்றங்களைப் பின்னையோர் அனைவரும் போற்றி வழங்குவாராயினர். பொருளியல் சுருங்கச்சொல்லி விளக்கவைத்திருக்கும் அழகும், பண்டை அணியியல் இருப்ப, மேலைநாட்டு மொழிகளில் வழங்கும் சொல்வன்மை இலக்கணத்தை (Rhetoric) நம்பட விளக்கிய யுரைத்தள்ளிறமும், பன்மொழிப்புலவர் பாராட்டிற் குரியன. தமிழ்மொழியில் வழங்கும் தொண்ணூற்றறு வகைப் பனுவல்களில் கலம்பகம் என்பது ஒன்று. அவற்றுள் ‘அழகர் கலம்பகம்’, மதுரைக் கலம்பகம், ‘திருவரங்கக் கலம்பகம்’, முதலான ஒருசில கலம்பகங்களே புகழ்பெற்றவை. முனிவர் பிறந்த நிய ‘திருக்காவலூர்’ கலம்பகம்’ முற்கூறிய முன்னைய நூல்களைப் போலவே அந் நூல்களை நாமுத்தினை அந் நூல்களை ஆராய்வார் அதன் தனிச் சிறப்பினைக் காண்பார்.

‘தேம்பாவணி’ என்னும் பெரும் காப்பியம் இயற்றிய பேராற்றலாலும், பெரும் புகழாலும், முனிவர் திருத்தக்கதேவர், இளங்கோவடிகள், கம்பநாட்டார் முதலாய புலவர் வரிசையில் இடம் பெற்றுவிட்டனர்.

‘தேம்பாவணி’யில் அடங்கிய காண்டங்கள் முன்று, படலங்கள் முப்பத்தாறு; செய்யுட்கள் புவாயிரத்து அறுநூற்றுப் பதினைந்து. வீரமாமுனிவரின் இயற்பெயர் குசை (Joseph), எனவே தாம் தங்கிய பெயருடைய தலைவரை இக் காப்பியத்தில் போற்றினார் போலும்! இல்பாணிய தேயத்தில் ஆகிர் என்பது ஒருநகர். அங்கு இயேசு பற்று மிக்குடைய கன்னியர் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் இறைவனின் திரு அருளால் இயேசுநாதரின் காவல்தந்தையாராகிய குசையென்னும் திருத்தொண்டரின் வரலாற்றை எழுதலானார். அந்நூலே நம் புலவருக்கு முதல் நூலாகும்; இனி, விவிலிய நூலில் வரும் பல வரலாறுகளையும், தம்முடைய சொந்தக் கருத்துக்களையும் சேர்த்துக் காப்பியத்தை இயற்றினார்.

காப்பிய ஆசிரியர் அனைவரும் அவ்வாறே செய்வர். தமிழில் கம்பரும் ஆரியத்தில் வாஸ்கிமியும், கிரேக்கில் (தொடர்ச்சி 8 ஆம் பக்கம்)

முனிவருங் காதல் கொண்டார்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

நீரெலாம் கடந்து வந்து
மிகரிலாத் தென்ன கத்தில்
தேருலாத் தமிழைக் கண்டு
சிந்தையைப் பறிகொடுத்தின்
ஞரமாயமையும் நூல்கள்
ஆக்கினன் களித்து யர்ந்த
வீரமா முனிவர் மேன்மை
விளம்புதற் கொளிதோ காற்றே.

நேரிலா அறிகு னுகி
கிளைபெறும் தமிழ் னுகிப்
பாரெலாம் பவனி கொளள்
பைந்தமிழ் மகளை வைத்த
பேரெலாம் பெஸ்கி என்னும்
பீடுகொள் முனிவரன்றி
யாருளார் தாங்கப் பாரில்
அறிமையோ அறியும் காற்றே.

முத்தமிழ் மகளைக் கண்டார்
முனிவருங் காதல் கொண்டார்
புத்தெழில் நூல்களாய
புத்திரர் பலரைப் பெற்றார்
சித்திசெய் தாளும் தேம்பா
வணியெனுஞ் சிறந்த பீண்டி
வித்தையைக் காண்போ ரெல்லாம்
வீரமா முனியைக் காண்பார்.

கலை சமைப்போம் உயர் நினை அமைப்போம்

பரிதாபிணம் மாசிய் 12௨ (23-2-73)

தமிழே தாமரை

யாதானும் நாடாமால்.....

கற்றோர்க்கு இது தாய்நாடு; இது வேறு நாடு என்ற பேதம் கிடையாது. அவர்கள் தம் பணிகளைத் தம்முடைய நாட்டிற்காகவும் தம்முடைய மொழிக்காகவும் ஆற்றியது போலவே பிறநாட்டிற்காகவும் பிற மொழிக்காகவும் ஆற்றியிருக்கின்றனர். அவர்களுடைய உள்ளம் வாண்போலப் பரந்தது. தேனைப்போல இனிப்பது. அவர்களின் பணி தனி இனத்துக்குச் சொந்தமானதன்று. உலகத்துக்கே சொந்தமானது.

பிறமொழியாளர் ஒருவர் தமிழின் பழைய இலக்கியங்கள் பாவற்றையும் ஐயத்திற் கிடமில்லாத வகையிற் கற்றுக்கொள்வது என்பது சாதாரணமான ஒன்று அன்று. அவ்வாறு கற்றுக்கொண்டு அந்த மொழி மறபுக்கு ஏற்றவாறு அந்த மொழியினரே போற்றாமற் காப்பியம் செய்வது அதனிலும் பன்மடங்கு சிரமமான ஒன்று அத்துடன் அந்த மொழியினரும் ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு அந்த மொழியில் எழுத்துக்களில் திருத்தம் செய்வதும் இலகுவானது அன்று. அந்த மொழியிலே லெல் இலக்கண நூலை ஆக்குவதும் அத்தன்மைபடே. வீரமாமுனிவர் இவை அனைத்தையும் இலகுவாகச் செய்து வெளிர் கண்டார்.

தமிழுக்குப் பணி புரிந்தோரின் சிறப்பை அறிவதற்காக இலக்கிய வரலாற்றை நோக்குவோர் பல தமிழ் அறிஞர்களையும் பல பிற மொழி அறிஞர்களையும் காண நோரும். தமிழுக்குப் பணி புரிந்த பிறமொழி அறிஞர்கள் வீரமாமுனிவர் சிறந்ததோர் இடத்தைப் பெறுகிறார்.

மொழிபெருந் அறிந்து கொள்வதற்கு மிகண்டுக்களையே நம்பியிருந்த தமிழருக்குக் காலத்துக் கேற்றவாறு அகராதியை வகுத்துப் புள்ளிமுள்ளி, தலைமுறை முதலியவற்றை சிறப்பாகவும் அகராதியைச் செய்தவர் என்ற பெருமை வீரமாமுனிவருக்கே உண்டு.

காலத்துக் கேற்றவகையில் தமிழ் எழுத்துக்களிலும் திருத்தம் செய்தார். முற்காலத்தில் எசுர ஒசைகள் ஏசுர ஒசைகள் ஆகும் கிலையிற் புள்ளி பெறுவதுண்டு. எனினும் ஏடுகளில் அவைகளும் புள்ளி பெறு. முனிவர் எசுர ஒசைகள் உருவேறுபாடு இன்றிப் புள்ளி பெறத்தக்கவை வாய் மாற்றினார். எசுர ஒசைகள் தங்கள் புள்ளிகள் நீங்கப்பெற்றுச் சிறிது உருவேறுபாட்டுடனே நெட்டெழுத்துக்கள் ஆம்படி செய்தார். இப்போதுள்ள ஏசுர ஒசைகள் உருவ கிலை வீரமாமுனிவர் முயற்சியின் பயனாகக் கிடைத்ததுவே. தமிழின் பெருமை உலகமெல்லாம் பரவும் வகை செய் விரும்பிய முனிவர் திருக்குறளின் அறத்துப் பாடையும், பொருட்பாடையும் இலத்தின் மொழியிற் பெயர்த்து விட்டார்.

தமிழில் முற்காலத்திலிருந்தே வசனநடை இருந்த போதிலும்கூட காலத்துக்கேற்ற ஒரு நல்ல நடைபை வழங்கியவர் வீரமாமுனிவர்.

தேம்பாவணி அவர் வழங்கிய இன்றமிழ்க் காப்பியம். இன்னும் தொன்னூல் விளக்கம் முதலிய பல இலக்கண நூல்களையும் வழங்கினார்.

சுருங்கக்கூறின் அவர் தமிழுக்குப் பணிபுரிந்த காலத்தில் தமிழின் வளர்ச்சிக்கு என்னென்ன பணிகளைல்லாம் தேவைப்பட்டனவோ அவைகளைப்பெல்லாம் சிறப்பும் புரிந்தார்.

தமிழுக்கு அளப்பருந் தொண்டு புரிந்த இந்தகைய பெரியாரின் கிளைவாக இந்த ஒளி சிறப்பு மலராக வெளி வருகிறது.

சான்றோர் பலர் வீரமாமுனிவரின் பணிகளையும் வரலாற்றையும் விளக்கக்கூடிய கட்டுரைகளை இந்த ஒளியிற் படைத்திருக்கிறார்கள்.

கவிஞர்கள் பலர் இனிய பல கவிதைகளை வழங்கி இருக்கிறார்கள்.

இந்த ஒளி வீரமாமுனிவரின் வரலாறு தமிழ்ப்பணி முதலியவற்றைத் தெரிந்து கொள்வதற்குப் பெரிதும் உதவியாக இருக்குமென நம்புகிறோம்.

நவீன இலக்கியங்களில் சிறுகதை சிறந்ததோர் இடத்தைப் பெறுவதாலும், சிறுகதையை விரும்பி வாசிப்போர் தொகை பெருகி வருவதாலும் ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளர்களின் சிறந்த படைப்புக்களை 'கலைக்கண்'னில் தொடர்ந்து பிரசுரிக்க எண்ணியுள்ளோம்.

'கலைக்கண்' அடுத்த இதழிலிருந்து இதழ்தோறும் சிறுகதை இடம்பெறும் என்பதையும் வாசகர்களுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். 'கலைக்கண்'னில் இடம்பெறும் வழமையான அம்சங்கள் அடுத்த இதழில் இடம்பெறும்.

எழில் கொஞ்சம் இத் தாலி நாட்டிலே இனிய தமிழை ஏற்றமுற வளர்க்க ஓர் ஒப்பற்ற தலைவன் தோன்றினானே!

அவனை—ஆய்ந்த தமிழ் அறிஞன்—கவிஞன்—அனைத்து வாழ்வையும் தமிழ் வளர்ச்சிக்காக அர்ப்பணித்த துறவியை—இத்தமிழ் உலகம் மறந்தே விட்டது.

பதினெட்டாவது வயதில் பழகற்ற துறவியாய்த் தன் தாயகத்தை விட்டே பல்லாயிரக்கணக்கான மைல்களைத் தாண்டி 1711 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் மேற்குக் கரையில் உள்ள கோவாத்துறை முகத்தை வந்தடைந்த வாய்மையாளன், அன்புத் தமிழின் 'அம்பலக்காடு' தான் ஆய்ந்ததமிழ் மேலோங்கு வதற்கென்றே வரவேற்றது போலும்.

திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டை, தூத்துக்குடி, மணப்பாடு, காமநாயக்கன் பட்டி, கயத்தாறு முதலிய இடங்களில் அடிகளார் நடம் புரிந்து தமிழ் நூல்களை முறையே ஒழியுனர்ந்தார்.

'காலைட்டான்சியஸ்' என்பதனைத் 'தெரியநாதன்' என்று தமிழ் ஆக்கம் செய்த இத்தமிழ் அறிஞரைத் தமிழ் வல்லார் பாலரும் 'வீரமாமுனிவர்' என்று வியந்து நாவால் நயந்து ஏற்றினர்! போற்றினர்!

அடிகளார் தமிழ் கற்றுப் பணிபுரிந்த தொடங்கிய காலம்:

மதுரையம்பதியிலே சைவமும் தமிழும் விழிப்புற்றுத் துலகி—ஒரு புறம் தமிழுக்கு இடம் அளித்த தஞ்சை நாயக்கர் ஒழிபு—மராட்டியர் தந்தினர். அவர்களுக்கு ஆளுந் திறமையோ இல்லை. அதனால் பாளையக்காரர் ஆங்காங்கு வரித்து கட்டிகொண்டு எல்லைக் கோடுகளை அமைத்து முனைத்தெழுந்தனர்.

இப்படியான சிக்கல் நிறுத்த தமிழகத்தின் காலக் கட்டத்திலேதான் ஒவ்வொரு இடமும் பெயர்ந்து பெயர்ந்து ஏட்டுச் சுடித்களாய் இருந்த தமிழகம் கற்று.

முனிவர் தம் தாய்மொழியாம் இத்தாலியோடு கிரேக்கம், எபிரேயம், இலத்தீன், பிரான்சு முதலிய மொழிகளில் நிரம்பிய புலமையோடுதான் இந்திய மண்ணில் காலடி எடுத்து வைத்தார். நானடைவில் இந்திய மொழிகளான பாரசி, இந்துஸ்தானி, தெலுங்கு மொழிகளில்பயிற்சி அடைந்த போதிலும், 'தமிழ்' மொழியைத்தான் தன் தாயாகவும், சேயாகவும் உணர்ந்து படித்த தோடு—அதைப் போற்றி—பாண்டித்தியம் அடைந்து— "தமிழே தாமரை, தாமே தமிழாருர்."

முனிவரை அகமலர வரவேற்று—ஆணித்தரமான தமிழ் அறிவைப் பகலென்றும் இரவென்றும் பாராது அன்போ முக அவருக்கு ஊட்டிய 'சுப்பிரதீபக்கவி' ராயர் அவர்களை அடிகளார் கடைசியரை மறந்து வாழவில்லை.

முனிவர்தம் அறப்பணிக் கும், மொழிப்பணிக் கும் என்று திருச்சி ஜில்லா உடையார் பானம் தாலுக்காவில் ஓர் இடத்தை—அதிலும் இதயக்கவர்ந்த ஏலாக்குறிச்சி என்னும் கிராமத்தைத்தான்—

"வேல்மாறன்"

தேர்ந்தெடுத்தார். அவரின் தெரிவுக்கு—தேங்கிய தமிழ் நெஞ்சத்தின் நிறைவுக்கு—ஏலாக்குறிச்சியின் ஏற்றமிகு இடமான திருக்காவலூர் தான் சிறப்பாக அமைந்தது போலும்.

தஞ்சையில் மணராஷ்டிர மன்னர்களின் வழிவந்த சரபோஜி அரசர்கள் 1682 1729 ஆம் ஆண்டு வரை ஆட்சி நடத்தினர்.

சரபோஜி மன்னர் கிறிஸ்தவரை அடக்கி ஒடுக்கினர். இவர்களால் ஏற்பட்ட இன்னலில் கொள்ளிடத்துக்கு வடக்கே அரியலூர் ஜமீனுக்கு உட்பட்ட ஏலாக்குறிச்சியை முக்கிய இடமாக்கிக் கோவில் எழுப்பிச் சமயக் கட்டுக்களைச் செய்ய முனைந்த முனிவருக்கு இராசப் பழவராயர் பல வரிசைகளை வழங்கி அவரை மதித்துப் போற்றிய வரலாற்றுச் செய்தியை 'மழவராயர் கல்வெட்டால்' அறியலாம், இக்காலத்திலேதான் காவலூர் க் கோவில் மரியாதின் பேரிலே 'கலைப்பகம்' ஒன்றுப் பாடினர். தொடர்ந்து அடைக்கலநாயகி மேல் கவி வெண்பா, அடைக்கலமாலி உலா, அன்னை அழங்கல் அந்தாதி, சுருணம்பரப் பதிகமும், தேவாரமும், கித்தேரி அம்மான் அம்மான முதலிய நூல்களைக் கவிநயம் மிளிர் புவிபுளோர் வினங்க இயற்றினார்.

இஸ்பானிய நாட்டில் 'அகிர்' என்பது ஒரு சிறுநூர். அதில் சேகவீடம் பத்தி மிகுந்த 'மரி' என்னும் பாவை நல்லாள் இறைவன் அருள் பெற்று குசையப்பரின் புனித வரலாற்றை எழுதினார். இவரின் நூல்தான் நம் முனிவர்க்கு தேம்பாத அணி யாம் 'தேம்பாவணி'யாய் அமைந்தது. கொடுத்தமிழ் இலக்கணம், செந்தமிழ் இலக்கணம், தொன்னூல் விளக்கம், கிளாவில் இல்வையந்து மொழி நூல்களைத் தமிழ் வழிவந்தோர் இயற்றிய தாகத்தான் ஒரு சிலர் எண்ணக் கூடும்.

இத்தாலி நாட்டிலே யேகவீன் மதத் தொண்டுக்காகக் கட்டிக்கடந்து இந்தியாவந்தடைந்த நானெல்லாம் தமிழுக்காய் வாழ்ந்த முனிவர்தான் இயற்றினார்.

இது மட்டுமா?

தமிழகமே கண்டறியாத 'அகராதி'யை முதன்முதலாகத் தமிழ் உலகுக்குக் கொண்டு வந்தார். நிகண்டிலே பண்டிதர் மாத்திரம் தமிழ்ச் சொற்களின் பகுப்பையும், தொகுப்பையும், பொருளையும் அறிந்துவந்த முறைமாரி சாதாரண மக்களே பொருளைக் கண்டறியக் கூடியதாய்ச சதுர அகராதியைத் தந்த, வற்றாத தமிழ் அறிஞரான இவரைத் தமிழ் உலகம் இன்னும் அறியாதது ஏதோ?

எசுர ஒசைத்தின் மேல் கோடுகள் இடுவதோடு மெய்யெழுத்துக்களின்மேல் சுழித்த புள்ளி வைக்கவேண்டும் என்று துணிந்து சூத்திரம் செய்தவர் முனிவர்தான்.

அக்காலத்தில் அவர் முறையைத்தான் தமிழ் உலகம் பின்பற்றியது.

இக்காலத்தின் இம்முறை மாரி ஏசுர ஒசைகள்

முறையே கோடும் புள்ளியும் கீழே அமைக்கப்பெற்ற விளங்குகின்றன.

உயிர்மெய் ஏசுர ஒசை ரங்களை முனிவர் அவர்கள் திருத்தத் செய்தார்.

அக்காலத்தில் கெ, பெ என்ற உயிர்மெய்க் குறி மெழுத்துக்கள் கெ, பெ என்று புள்ளி கொடுத்து எழுதப் பெற்றன. நெட்டெழுத்துக்களால் புள்ளிபெறாத கெ, பெ என்றதான் எழுதினர். வீரமாமுனிவர் இவ்வழக்கத்தை மாற்றி மேலே சுழித் தெழுதும் வழக்கத்தைப் புதிதாக அமைத்துக்கொண்டார்.

தொல்காப்பியர் காலந் தொட்டு உரைநடை இருந்து வரினும் தமிழ் இலக்கிய உலகு உரைநடையைப் பொறுத்த வரையில் மந்த நிலையில்தான் இருந்து வந்தது. எதையும் செய்யுள்வடிவில் அமைத்துக் கொடுக்கும் நிலையில்தான் நூலாகியும் இருந்தார்கள். அதில்தான் அக்காலத்தில் அச்சுப்பதிவுமுறை இல்லாததால் எதையும் ஒலியிலும், செப்புப் பட்டயத்திலும், கல்விவந்தான் எழுதி வைத்தனர். இவற்றின் எழுத்துவதானால் உரைநடை பொறுத்த வரது என்பது உண்மை தான். சுருங்கக்கூறி விளங்க வைத்தல் உத்தி முறைக்கு செய்யுள் நடைதான் அக்கால வாழ்க்கை வசதிகளுக்குப் பொருத்தமாக இருந்தது; அதனால்தான் அக்காலத்திய அற்ப சொற்ப உரைநடை கூடச் செய்யுள் வடிவமாய் எதுகைமோனையோடு அமைந்தது போலும்.

இதை உணர்ந்த முனிவர் தமிழகம் வந்த காலத்திய குற்றநிலையை அறிந்து பல உரைநடைகளை வெளியிட்டார். அவர் காலத்தில் மணிப்பிரவாள நடைக்கு நல்ல மவுசு இருந்ததை எண்ணித்தான் அவர் தம் மணிப்பிரவாள உரைநடையை மணிப்பிரவாள நடையில் அமைத்துக் காட்டினார்.

மொழிபெயர்ப்பு விடயத்தில் முனிவரோ விட்டு வைக்கவில்லை. வேதவிளக்கம், பேதமறுத்தல், லுத்தேர் இனத்தியல்பு, வேதியர் ஒழுக்கம் என்பன அவரின் மொழி பெயர்ப்பின் ஆற்றல் வன்மையைப் பிரதிபலிப்பனவாய் இலங்குகின்றன.

இன்று வீட்டுக்கு வீடு திருக்குறளை பாரதியாரின் கவிதைக்கொத்தோ அல்லது முனிவரின் நூலொன்றோ இல்லாவிட்டாலும் யாதேனும் ஒரு சிறு நாவல் நூல் ஆகும்போதும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கிய உலகம் நூலிலும், சிறுகதைபிலும், கட்டுரை யிலுந்தான் பரந்துபட்டதாய் இருப்பதை யாரேனும் மறப்பதற்கில்லை.

அன்று இத்துறையின் தேவைப்பட்ட உணர்ந்து தான் என்னவோ முனிவர் அவர்கள் 'பரமார்த்தகு' என்னும் நூலை எழுதி வைத்தாரோ? இப்போது முனிவரைப் பற்றித் தெரிவிப்பது தானே. முனிவர் ஓர் கவிஞன்! முனிவர் ஓர் இலக்கண ஆய்வாளன்! முனிவர் ஓர் உரைநடையாளன்! முனிவர் ஓர் மொழிபெயர்ப்பாளன்! முனிவர் ஓர் மொழியியலாளன்! முனிவர் ஓர் நாவலாசிரியன்! இவைவெல்லாம் தன் பிறப்பினால்

(தொடர்ச்சி 9 ஆம் பக்கம்)

அழகுத் தமிழுக்கு அணி செய்த வீரமாமுனிவர்

செந்தமிழ்மணி பொன். கிருஷ்ணபிள்ளை

இம்முனிவர் தமிழ்த் தொண்டன் தமது வாழ்க்கையையுமே நாட்டு மக்களுக்கு முன்மாதிரியாகக் காட்டியுள்ளார். கலைக்கண்ணாளராம் இம்முனிவர் நாமம் வழிவழி சிறந்து வாழிய!

“பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னும் நற்றவவானிலும் நனிசிறந்தனவே.”

எனச் செப்புவர் சான்றோர். தாய்மொழியோ ஒருவனுக்கு அன்னை ஊட்டும் உயிர்ச்சத்தாம் முலைப்பாலினை ஒப்பது. ஒரே மதத்தவராய் இருந்த காலத்தும் தம் தாய்மொழி புறக் கணிக்கப்படுவதா உணர்ந்த கிழக்குப் பாக்கில் தானியர் மேற்குப் பாக்கில் தானியிருந்து முற்றுக் கப்பிரிந்து பங்களாதேசத்தினைத் தோற்றுவித்ததிருந்து மொழியுணர்ச்சியின் பெருமையைப், வன்மையை அண்மையில் உலகு காணக் கூடியதாயிற்று. துறவியையும், முலைப்பாலுடன் கலந்த ஊடல் தாய்மொழிப்பற்று விட்டகலாது. தெய்வத்தமிழ்ப்பற்றை முறந்த துறந்த முனிவரும் கடவுட்பற்றுக் கண்டதற்கு உதாரணங்கள் பல உள். குமரகுருபரர்

“ஆசுமுதல் நாற்கவியும் அட்டாவ தானமும்சீர்ப் பேசியியல் பல்காப் பியத்தொகையும் — ஓசை எழுத்துமுத லாமைக் திலக்கணமும் தோய்ந்து பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாலித்து .....

தோயும் பாபோகக் குப்பிக்க”

அருள வேண்டும் என்று முருகனுக்கு விண்ணப்பிக்கிறார். தாயுமானவரோ ‘பாரகாவிய கவித்துவநான்மறை பாராயணஞ்செய் மதியூகம்’ அகிலாண்ட நாயகியிடம் வேண்டிப் பெறுகிறார். கிழக்கிலங்கையின்ற முத்தாம் வித்தக விபுலநந்த அடிகளார் ‘ஆய்தமிழ் வளம்பொழி தருகளை வாழ்த்தி உளங் கொண்டு டேத்துகம் உண்மை தேர் பொருட்டே’ என்று தேவியுதியில் வேண்டுகோள் விடுக்கிறார்.

“இருத்தமிழே உன்னை இருந்தேன் வாழ்நாள் விருந்தமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்”

எனத் தமிழையே அமிழ்தினும் இனியதாய், கடவுளாகக், காணுகிறார் ஒரு புலவர்.

அன்பே கடவுள் என்பது தமிழ்தம் மதம்

“அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின் அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப் பாரே”.

என்பது திருமுல்லை ‘மதம்’. “இன்பமே என்னுடைய அன்பே” என்கிற துணிவாசகம். “சித்தத்துள் சித்திக்கும் தேனே” “அளிவளர் உள்ளத்து” ஆனந்தக் கவியே” என்கின்ற திருவிசைப்பா.

“ஒளியில் விளைந்த உயர்ஞான பூதத் துச்சியின்மேல் அளியில் விளைந்தோ ரானந்தத்தேன்”

என முருகனை இன்ப ஒளியாக ஏற்பட்ட உயர்ந்த ஞானமென்னும் மலையின் உச்சியின் மேலே கருணை வடிவாய் முறுகி எழும் ஒப்பிவாத ஆனந்தத்தேனாகக் காட்டுகிறார் அருணகிரியார். இப்படி இன்பமயமான தமிழால் மயங்கியவருள் இருமேலை நாட்டு அறிஞரை நாம் மறக்க ஒண்ணாது.

மேலாட்டு இரு தமிழ்ப் பேரறிஞர்

நம் தமிழ் நாட்டிற்குத் தொண்டு செய்ய வந்த புறொட்டெஸ்தாந்து விந் தவப் பாதிரியார் போப்

என்னும் பெரியார். அவரைத் திருவாசகம் அப்படியே மயக்கி விட்டது. அதன் இனிமையும் பொருட்சிறப்பும் எத்துணையவன்பதை இம்மேலை நாட்டாரைப் போல அறிந்த நம்மவரையுமே விரல்விட்டுண்ணலாம். அவரிடம் இருந்த தமிழுணர்ச்சி ஆச்சரியமானது. தம்மைத் தமிழ்நாட்டு மண்ணிலே புதைத்துத் தமது கல்லறையில் ‘இங்கே ஒரு தமிழ் மானவன் உறங்குகின்றேன்’ என்று எழுதவேண்டுமென்ற விருப்பையுமே இவர் தெரிவித்தார். அது அந்நவமே நிறைவேறிய விட்டது. எத்தோலிக்க மத குரவராய வீரமாமுனிவரும் தமிழ் நாட்டிலே திருநெல்வேலியிலே மணப்பாடு என்றும் இடத்திலேதான் உறங்குகின்றார். இவ் விருதமிழன்புப் பேரறிஞரைத் தமிழ்மாதா தன்மடியில் மீளா நித்திரையில் ஆழ்த்தி விட்டான்.

வீரமாமுனிவர் ஒரு மாபெரும் மேதையும் புலவருமாவார்

போப் ஐயர் திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் அரும் பாடலாக மொழி பெயர்த்த

தார்: வீரமாமுனிவர் பல மொழி இசைவந்த விற்பன்கள். குறளின் மகிமையை மேலை நாட்டார் அறியச் செய்வதற்காக அதனை இலத்தீன் மொழியிலே பெயர்த்தளித்துள்ளார். தமிழின் அருமை பெருமைகளை ஐரோப்பியரே கண்டு போற்றத் தொண்டு செய்த இம் மாமுனிவருக்குத் தமிழுலகு மீளாக் கடப்பாடு பூண்டுகளது. தமிழில் உரைநடையும் கண்டவர் வீரமாமுனிவர். சாதாரண கல்வி உடையவரும் படித்தின்புறம் உரைநடை இவரது. ‘வேதியர் ஒழுக்கம்’, ‘பரமார்த்தக்குகை’ உரைநடை இலக்கிய வரிசையைச் சேர்ந்தன. நகைச்சுவையை இன்னதென்றறியாத மனிதனும் முகம் மலர்ந்து கவைத்து வயிறு நோகச் சிரிப்பதற்கு உரிய தலைசிறந்த நூலிது. இக்குரவரது உலக ஞானச் சிறப்புக்கு இந்த நூல் சான்று பகரும். நகைச்சுவை வரிசையில் இதற்கு முதுவிடம் கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால் இம்மத குர்வரது தொண்டு வழிவழி நின்று என்றும் நிலவும். இவரது ஆற்றல் பலதரப்பட்டது. அயரா இயல்புடைய ஒரு மாபெரும் மேதை நூற்றுக்கணக்கான

ஆண்டுகளுக்கிருந்து தமிழுக்குச் செய்யவேண்டிய தொண்டு இஃதாகும். ஒரு மேதையன்று பல மேதைகள் பற்பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து செய்யவேண்டிய ஆச்சரியமான தொண்டை இவ்வொருவரே சிறிது காலத்தில் செய்து முடித்தது தமிழர் செய்த மாபெரும் பேறுகும். தமது கத்தோலிக்க மதத் தொண்டிடையே அம்மம்மா இப்பெரும் பேரறிஞர் தமிழுக்காற்றிய தொண்டை என்னென்று எடுத்தியம்ப முடியும். எல்லாம் தெய்வத்திருவருட் பேறு.

‘தொன்னூல் விளக்கம்’ என்ற இலக்கண நூலையும் தமிழில் இவர் ஆக்கியுள்ளார். இவர்தந்த ‘சதுரகராதி’ உலக வழக்கினும் செய்யுள் வழக்கினுமுள்ள சொற்களின் பொருள் தருவதென நெடுங்கணக்கில் இவர் செய்த திருத்தங்கள் காலத்திற்கேற்றனவும், அரியனவுமாகும். இவர் மதிநுட்பமும், பன்மொழியறிவும் இவரது தமிழ்த் தொண்டிற்குப் பெரிதும் உதவின. ஓரார் சபையாருடன் மாறுபட்டு

இவர் எழுதியன இவர் ஓர் கண்டன வல்லுநர் என்பதைக் காட்டுகின்றன. இவருடைய பெரும் பெருமை இவர் பா வாக்கும் வன்மையால் ஏற்பட்டதெனலாம்: தொண்ணூற்று வகைப் பிரபந்தங்களில் கலம்பகமும் ஒன்று. கட்டளைக் கவித்துறை, கலிப்பா, வெண்பா, ஆசிரிய விருத்தம், தாழிசை, ஆகிய பாலும் பாவின்னங்களும் கலந்து வரும் கதம்பமாலை போன்ற செய்யுள்களைக் கொண்டது இப்பிரபந்தம். இது நல்ல கவைமிகுதி உடையது. இத்தகைய கலம்பகப் பிரபந்தத்தை தெய்வத்தின் மேல் இயற்றி அதனாலும் தமிழை வளம்படுத்தியுள்ளார் இப்பெரியார். எல்லாவற்றிற்கும் மகுடம் வைத்ததபோல இவ்ளருவது இவர் இயற்றிய ‘தேம்பாவணி’ என்னும் 3615 பாக்களைக்கொண்ட காப்பியம். பழந்தமிழ்நூற் புலமை இவருக்கு எவ்வளவு தூரம் உண்டென்பதை இக்காப்பியம் நமக்கு எடுத்துக்காட்டும். காப்பியம் இயற்றுவது வெறும் புலவருக்கு அமைவதொன்றன்று. கவிஞரே காப்பியம் இயற்றும் பேறுடையார். கவிஞனுடைய அருள் கவிதைகளை காப்பியமாகும். ‘சிந்தாமணி’, ‘சிலப்பதிகாரம்’, ‘சம்பராமாயணம்’ போன்றனவே காப்பியங்களாகும். ஒரு மேலை நாட்டவர் தமிழிலே காப்பியம் செய்வதாயின் அதற்கு எத்தனை ஆற்றலும், துணிவும், கலைமகள் கட்டாட்சும் வேண்டும்? ‘சிந்தாமணி’ தமிழ்த் தாய்க்கு மணியாரம்; ‘மணிமேகலை’ என்னும் குஞ்சு இளமைநலம் வாய்ந்த தமிழ்த் குழந்தைக்கு மேலொபரணம்; ‘திருக்கோவை’ அவன் சபையாருடன் மாறுபட்டு (தொடர்ச்சி 7ஆம் பக்கம்)

வீரமாமுனிவரின் தமிழ்ப்பணி

இயலிசைவாரிதி பிரமமூர் என். வீரமணி ஐயர்

ஆரம மலரால் அன்புத் தமிழின் சாரமாய் நல்லணி சாற்றிப் படைத்த வீரமாமுனிவன் வியந்தரு நூலெலாம் சரமாய் நெஞ்சினில் இணைந்திடு மன்றே!

செந்தமிழ் இலத்தீன் செழுமக ராதி பைந்தமிழ்ச் செல்வன் பண்புடன் படைத்தான். எத்தமிழ் அன்னை இதயம் குளிர தந்தக ராதி தமிழ்த்தாய் இதயம்

போர்த்துக் கியர் புகலுநன் மொழியை ஆர்த்தே தமிழின் அழகில் படைத்தான் ஈர்த்தெம் இதயம் இழுத்திடும் அந்நூல் கிர்த்தித் தமிழின் கிளர்புகழ் கூறும்

ஐந்திலக் கணத்தின் அரும்பெரும் தொன்னூல் சிந்தை களிக்கச் செய்தனன் பெரியோன் வந்திடு எழுத்தொடு பொருள்யாப் பணிகள் சிந்திடும் அழகைச் செப்பிடும் அந்நூல்

திருக்குறள் இன்பத் தேனைப் பிவிற்றிப் பெருக்கு மிலத்தின் பெருமொழி பெயர்த்து இருக்குதே இன்பம் இன்மொழித் தமிழும் உருக்கிடும் வண்ணம் உருநூல் சமைத்தான்.

அகர வரிசை அழகுறக் காட்டும் சதுரக ராதி சமைத்தான் முனிவன் பகரவும் எளிதோ பண்புநூற் பெருமை இகமதில் இனிபன் இயற்றிய ஏடு

பக்குவ மாகப் பரமார்த்த குரு நற்கதை தன்னை நவீனஞன் முனிவன் கற்பனைக் கெட்டாக் கவின்கருத் தெல்லாம் சொற்பத மெழுதிச் சோககவைத் தனனே

சீரிய ஒடுக்கச் சிந்தனை சேர வேதியர் ஒழுக்கம் விளக்கினன் முனிவன் கூரிய அறிவுக் குணங்களை ஒதி நேரிய வழியைக் காட்டினான் புலவன்

பூதம் ஐந்தும் புலரும் பேசு நாதன் காட்டும் நல்லறி ஒடுக்கம் போதம் நாட்டும் புத்தக மான வேத விளக்கம் விளம்பினான் முனிவன்

வானம் பூமி வையக மேல்லாம் மேன இறைவன் முகிழ்த்திடும் அருளே தேனமு தான தென்னிய தமிழில் ஞான முணர்தல் நன்னூல் தந்தான்

ஆண வத்தோடு அறிவினார் இயல்பை காண வைத்தே காட்டியே அறிவு பேணிடை ஒருநூல் லுத்தேர் இயல்பை ஆணிபோல் குத்தி அறைந்தான் கவிஞன்

பூதலந் தன்னில் புண்ணியம் உணரா பேதமை யாளர் தீதறு நெறிகெட பேதகம் மறுத்தல் பொழிந்தான் தமிழில் வேதமாய் மிலைத்தான் வீரமா முனிவன்

இம்மா நிலத்தில் இலங்குகித் தேரி அம்மா தம்புகழ் அம்மானை குடி நம்மா தவத்தமிழ் நவீனஞன் முனிவன் எம்மா லவன்புகழ் இயம்பிடல் எளிதோ

என்னை மாதவம் செய்தனம் யாமோ அன்னை அழுக்கல் அந்தாதி பாடி சொன்னபத் தோடு பொருள்நயம் சேர அன்னவன் இன்பம் அளித்தான் தமிழில்

ஒருக்கால் அவன்றால் ஒதினால் போதமா திருக்காவ ஓர் கலம் பகமெனும் நூலில் உருக்கா மனமும் உருக்கிடும் சக்தி இருக்குதே முனிவன் இயம்பிய தமிழில்

பூம்பா தமலர் போற்றித் தமிழில் நாம்மா டித்திகழ் நாவில் இனித்திட தேம்பா வணியினும் தேனைப் பிவிற்றி தீம்பா வலன்அகம் திகழ்ந்து கிறைந்தான்.

தனிப்பெரும் முனிவர்

ச. சி. ஞானப்பிரகாசன் —

அன்னை பெயரால் திருக் காவலூர்க் கலம்பகம் ஒன்றி யற்றினார். 'அன்னை அழங்கல் அந்தாதி', 'கித்தேரியம்மாள் அம்மாளை' முதலியனவும் முனிவரது ஆக்கங்களே.

6. மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளன்: வீரமாமுனிவரின் காலமோ க் கணிப்பிரவாள நடை

நிழலி கருவழி சேருந் தெய்வியிர் ள்மலரி பொருகிறை யொழிய முன்னி னுள்."

—தேவா. வள்ளி 111

பனைமரச்சோலை என்பதனை "புற்பந்திக்குழாம்" என்றார்.

"புற்பந்திக்குழாந் ளிரைந்தனை பிச்சம் புயற்குழாந் தெழுந்தன புனைகண்"

—தேவா. குடிநட் 112

"புறக்கா முனை புல்லென மொழிப அக்கா முனை மரமென மொழிப." என்னும் தொல்காப்பிய மர பியல் விதிப்படி, புறத்தே

பொருளில் தமிழ் இலக்கிய நூலுள் முதன்முதல் எடுத்த காளப் படுகின்றது. இது முனிவரின் ஆக்கச் சொல்லேயென்பது தெளிவு. கல்வி ஊர்ந்து செல்லுமிடம் என்பது இதன் திரண்ட பொருளாகும். இவ்வாறே பழைய ஏற்பாட்டுச் சூசையை ஆளரன் என்றும், அருள்பறைக் கருணையன் என்றும் தனித்தமிழாகப் புதுச்சொற்களை ஆக்கித்

ரைப் போற்றிப் புகழ வேண்டாமா? அவரைப் பின்பற்றி மொழிப்பணி புரிய வேண்டாமா? அவரைப் போல எல்லாத் துறைகளிலும் தொண்டுபுரிய முடியா விட்டாலும் ஒரு சில துறைகளிலாவியும் பணிபுரிய முன் வருவோமாக: அவரது அரு மருந்தன்ன நூல்களைக் கற்றுப் பயன்படுத்துவோமாக.

வீரமாமுனிவர் திருவடி வாழ்க.

எந்திசைக்கும் புகழ்மணக்கும் இனிய தமிழ் மொழிநூல்கள் பலவும் ஆய்ந்து புத்திறை யினிமையொடு விளங்குசூர் அகராதி நயமா யித்தோன் நிதற்கும் கலம்பகமும் அம்மாளை யோ டுத்தாதி எழுதித் தந்தோன் சிந்திக்கும் மலர்ப்பந்தங்கள் சென்னிபுற வழுத்திநீதம் வாழ்த்து வோமே"

காப்பியம் படைத்தார்

தாண்டவமாடிய காலம். மணிப்பிரவாள நடையிற் எழுதுவதையே பெருமை யாகப் போற்றிய காலம் அது. முனிவரது மணிப்பிர வாள நடையைக் கூடியளவு ஒதுக்கித் தமிழ் வழக்கையே கையாண்டார். சொற்களிலும் கூடியளவு முயன்று தனித்தமிழ்ச் சொற்களையே கையாள முயற்சித்தார். அவரது 'தேம்பாவணி'யில், காப்பியத் தலைவகுதிய சூசை மாமுனிவரது பெயரையே

வைரங்கொண்ட பனையும், புல்லினத்தைச் சார்ந்ததே. புல்லுக்கெல்லாந் தலையாய புல் எனக்கொண்டு பனைமரத் தைப் புற்பதிஎன்றார். என்னே இவர்தம் சொற்பிறப் பாராய்ச்சித்திறன். எகிப்து தேசத்தில் குசையால் நன்னெறிக்குத் திரும்பிய நாவகன் என்பான் "யான் சகல பாவங்களையும் பயிற்றுவிக்கும் கல்லூரி போன்று இருந்தேன்" என மனம் வருந்தினான்.

தமிழ்மொழியை வளம் படுத்தியுள்ளார். தமிழ்மொழியின் தொன் னெறிக்கு மாறாக ஏசுர ஓகரங் களைத் திருத்தியும் புதிதாக அகராதி இயற்றியும், குறியீடு களை அமைத்தெழுதும்முறையைக் காட்டியும், உரைநடையிலும் செய்யுள்நடையிலும் நூல்கள் பலவற்றை ஆக்கியும் இலக்கண நூல்கள் செய்தும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் எழுதியும், தனித் தமிழ் சொற்களை ஆக்கியும் தமிழ் அன்னைக்கு அளப் பரிய தொண்டுபுரிந்த முனி வரை வாயார வாழ்த்த நாம் தயங்குவானேன்?

தமிழ்மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டிராத பிறமொழியாளர் ஒருவர் தமிழ்பயின்று, தமிழின்மேல் உள்ள ஆசையால் மொழியின் எல்லாத் துறைகளிலும் சென்று சென்று ஊக்கத் தோடு உழைத்து, சிறந்த நூல்களை இயற்றித் தமிழ் அன்னையை அவங்கரித்தார் என்றால் தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிட நாம் அதிலும் பன்மடங்கு அதிகமாக அன்னையை அவ் கரிக்க வேண்டாமா? அவ

தமிழ் முனி

"வன்னியூர்க் கவிராயர்"

உலகமகா கவிகள் 'வெர்ஜீல்', 'தாந்தே' யாலே ஒளிவிசும் இத்தாலி தனிலே தோன்றிப் பலமொழிக் ளான இத்தாலியியம், கிரேக்கம், பிரெஞ்சு, லத்தீன், எபிரேயம், போர்த்துக் கிசம் உலகமொழி ஆங்கிலமாம் மொழிகள் தேர்ந்து உயர்த்துக்க, தத்துவசாந் திரங்க ளாய்ந்து புலமைபெற்று வல்லவராய்த் துறவு புண்டு புனிதநிறை சத்யமறைக் குரவ ராகி...

குரவராய்க் கிறீஸ்தவத்தைப் பரப்புகின்ற கொள்கையுடன் பாரதத்தின் தமிழ்நாட்டுக்கு வரவுதந்த 'ஜியூசேப்கொண்டஸ் தான்பியு பெஸ்கி' யாம் 'வீர மாமுனிவர்' வாலி பத்தின் தரமான பராயம்முப் பதிலே... காலம் தாம் கணிக்க வெண்ணுத்தாய் மொழியாய் வாழும் அரசிதமிழ் முன்னையினை முந்தக் கண்டார்; அடங்காத பாசமுற்றார் தமிழின் பாலே!

தமிழினைச் சூப் பிரதிபக் கவிராயர் பால் தான்கற்றார். வடமொழியையும் பயின்றார். அமிழ்திலினி தாந்தமிழின் எழிலிற் சொக்கி ஆனந்தக் களிப்புற்றார். தமிழா ராய்ந்து 'தமிழ்முனி'யாய் 'வீரமா முனிவர்' ஆயும் தமிழ்த்தேம்பா + அணியாயும் மின்னும் அன்னார் தமிழினுக்கார் றியதொண்டின் மதிப்பெண் ணிக்கை தமிழினைப்போல் மாபெரிது. சிலபார்ப் பரமால்

தமிழ்மொழியை மேல்நாட்டார் விரும்பக் கற்கத் தக்க 'கொடுந் தமிழிலக்கணம்' நூல் யாத்தும் தமிழ்மறையின் பொருட்பாலை, அறத்துப் பாலைத் தானிலுத்தின் மொழியினிலே ஆக்கஞ் செய்தும் தமிழிலுத்தின் அகராதி யினைத்தொ குத்தும் தமிழ்-போர்த்துக் கிள் அகரா தியதைத் தந்தும். தமிழ்ச்சுவையைத் தாம்பிறர்கள துய்க்கச் செய்தார் தமிழர்கட்கும் தாய்மொழியிற் பற்றண டாக்...

தமிழிலொரு 'சதுர் அகரா தி'யினைத் தந்தும் தமிழிலிலக் கணம் 'தொன்னூல் விளக்கம்' செய்தும் தமிழில்நகைச் சுவைவசன நடை வளர்த்தற் காய்ப்பரமார்த் தகுருவின் கதைபைத் தந்தும் தமிழினைச்சா தாரணரும் கற்றுத் தேரத் தக்கவழி வாய்ப்புகளுண் டாக்கி வைத்தும் தமிழில்நகைச் சுவைவசனம் அகரா திக்குத் தந்தையா னுர்தளராத் தமிழ்த்தொண் டாலே!

திருத்தக்க தேவரது சீவகசின் தாமணியை- சிர்க்கவிஞர் கம்பர் இரா மாய னந்ததை- கருத்தார்ப்த இளங்கோவின் சிலம்பை பொத்த காப்பியமாய்ப் பொருட்சுவை, சொற் சுவை, இயற்கை வருணனைகள் நிறைந்தகலைக் கோயில் 'தேம்பா வணி', அன்னை அழங்கல் அந்தா தி, சிறந்த திருவாரூர்க் கலம்பகம், கித் தரின் அம் மாளை, திவ்ய அடைக் கலமாலை' 'கலிவெண் பா'வாய்

செய்யுணடை நூல்கள் வே தியரொ முக்கம் திருவேத விளக்கம்' இனும் வசன நூல்கள துய்யதமிழ் பிறமொழியின் நூல்க ளென்ற சுந்தரமார் இருபத்தோர் நூல்க டம்மை மெய்யாகத் தமிழ்வளர்ந்து வாழ்ந்த காயே மேதினிக் குத் தந்துதமிழ்த் தொண்டு செய்த துய்ய'தையி ரியநாதர்' சுவாமி கட்டுச் சூட்டிடுவோம் 'தமிழ்முனி' அபன றினுமொர் நாமம்!

மாறாக ஏசுர ஓகரங்களைத் திருத்தியும், றியீடுகளை அமைத்தெழுதும் முறையைக் க் செய்யுள் நடையிலும் நூல்கள் றை ஆக்கியவர்.

தனித்தமிழாக வழங்க வேண்டுமென ஆசைகொண்டார்.

"வாஞ்செயும் வரங்கள் நம்மால் வரைவில் வளர்வமைக்க உளஞ்செயும் அரிசு மாட்சி உடைபவன் ஆபதன்மை ளஞ்செயும் வடது ளோர்கள் களிற்றிவாச் சூசை என்பது அறஞ்செயும் தமிழ்ச்சொல் ளாரும் அவன்வளர் என்பதென்தே-"

—தேம்பாவணி பாயீர்

என, ஆரிய மொழியாளர் குசை என்பதையே தாம் தனித்தமிழ்ச் சொல்லால் "வளன்" எனக் குறிப்பிடு கின்றார். வளன் சனித்த படலம் என்று இவ்வாறே நூல்முழுவதும் வளன் என்றே விளக்கப்படும். அளம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு உப்பாம், கூர்மை, நெருக்கம் எனப் பொருள். "அளஞ்செயும் தமிழ்ச்சொல்" என்ற விடத்து அளம் என்பது நிறைவு என்ற பொருளில் வழங்கப்படுகிறது. நெருக்க முண்டாதல் நிறை வின் பொருட்டேயாதலின் என்க. சொற்களின் பொருளை விரிவாகக் காட்டுந் திறத்தை நூல் முழுவதிலும் காண வாம்.

சென்மபாவம் என்பதைத் தனித்தமிழிற் "தொற்செயிர்" என வழங்குகின்றார்.

"வாழ்வு பரவிய ரஞ்சின் வண்ணமே வாழ்வு ஆதன்முன் களிற் தருந்திப

ஒரு வேண்டுகோள்!
"கலைக்கண்" ஆண்டுச் சந்தா ஆதரவாளர் தமது முகவரிக்கே வேறு இடத் துக்கு மாற்றும்போது, கலைக்கண்ணுக்கு உடன் தெரியப்படுத்திக் கொள் ளும் வண்ணம் பணிவன் புடன் கேட்டுக் கொள்ளு கின்றோம்.
—ஆதிரியர்

"ஒருங்கு பாவத் திணங்கிய முறைக் கல்லூரி யெனவழி மொழிபத் தேர்ந்தேன்."

—தேவா. வேத. 10. 16. என்றான்.

இதிலே கல்லூரி என்னும் சொல் கலாசாலை என்னும்

வீரமாமுனிவர்

எல்லாக் காலங்களிலுமே தமிழைக்காணத் தமிழ ரிற் பெரும்பாலானவர் அஞ்சி ஒதுங்கினர். முயற்சியும் ஆற்றலும் இல்லாத நிலையில், அதி அற்புதமான, ஜீவரகன் யமான பொருள்களை உணர்த்தவல்ல திரிசொற்க ளாலான, இலக்கண நெறி பிறழாத சிறந்த நூல்களை 'பண்டிதர் புலவர்களுக் கானவை' என்று, தமக்கொரு கூட்டத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு, உயர்நிலையில் உள்ளவர்களையும் இழுத்து வீழ்த்தி, தாழ்நல் சமமாகக் முயலும் சமதர்மஜனநாயகம் போல, எவ்வோருக்கும் விளங்கத்தக்க வெள்ளையான இயற் சொற்களைக்கொண்டு, இலக்கணநெறியைப்புறத்தே தள்ளி, நூல் செய்வதுதான் 'உயர்ந்த புலமை' என்றநிலை இன்று உருவாகிவிட்டது.

வீரமாமுனிவர் இப்படி யொரு கூட்டம் வரும் என்று கனவுகூடக் காணாதவர். அவர் மிக ஆழமானவர். அவருடைய ஒளி காலங்கடந்தது.

தமிழ்ப் பெருங் கடலுட் குதித்து நீந்திப் பல துறை களைக் கண்டவர் அவர். அறிவுடைமை அவரை என்றும் மறப்பதற்கில்லை.

தமிழில் காப்பியஞ் செய் தவர் எத்தனைபேர்? மேலை

நாட்டிற் பிறந்து தமிழ்த் தாய்க்கு அருமை மகன் ஆனவர் அவர். தமிழன் பெற்ற பாக்கியங்களுள் அவர் ஒன்று

" தமிழ்ப்பணி சிறக்க அமையப் புகழ்வள னருங்கவி யதனை பெருங்காப் பியமாய் பிழையா யாபின் விருந்தப் பாவால் விளம்பினன்" அவருக்கு நமது பாலை புதியது; மரபு புதியது; அணி புதியது; எல்லாமே புதியன. ஆயினும் அவர் மேற்சொன்னவாறு புலவர்களாற் போற் றப்பட்டார்.

பெருங் காப்பியமாகிய தேம்பாவணியை அன்றி, சிறு காப்பியங்களும், இலக்கண நூல்களும், அகராதிகளும் தமிழுக்குச் செய்துத்தந்தவர். பரமார்த்தகுரு கதை அவர் நமக்குத்தந்த செல்வம் இல்லையா?

சமணர் முதலியோர் தமிழை வளர்த்ததுபோல் 'தமிழ் வளர்த்த கிறிஸ்தவர் அவர். சீலமும் தவமும் உடையவர். பெருமகன்; புகழப் படத்தக்கவர்.

அவரைப் புகழ், புகழ்ப் புகழ்ந்தோரை நானும் புகழ் மாளர். அவர் தேம்பாவணி என்றும் வாடாத மாலை.

— சம்பாதன்

தேன் தமிழில் தேம்பாவணி

கவிஞர், வித்துவான் ச. அடைக்கலமுத்து

காவியத்தை அணிசெய்ய அடிகளார் எடுத்தாண்ட உத்திகள் பலப் பலவாகும். தேம்பாவணி என்ற திருக்காப்பியம் தமிழர் கைதனில் தவழவேண்டிய ஒரு முத்தாரமாகும்.

செந்தமிழில் தீந்தமிழ்க் காவியங்களைச் செய்தளித்த செஞ்சொற் புலவர்கள் தமிழைத் தாய்ப்பாலோடு புகுவிவர்களே. தொட்டிலிலும் கட்டிலிலும் தமிழ்ப்பாடலை அவர்கள் கேட்டார்கள். தமிழில் உரையாடி வளம் பெற்றார்கள். சிறந்த காவியங்களை அமைப்பதற்கேற்ற குழந்தையும்தான் அவர்களுக்கு வாய்த்திருந்தது.

தமிழ் இலக்கியச் சோகையினைச் சமணர், வைணவர்கள், புத்தர், சோனர்கள், கிறித்தவர் முதலிய வேறுபட்ட சமயப் புலவர்களின் படைப்புகளைக் காண்கிறோம்;

மேல்நாட்டில் இருந்து வந்த ஒரு 'வேளாளக்காரர்' தமிழ்மொழியில் பிழையின்றிப் பேசுவதே அரிதாகும். நல்ல தமிழில் அவர் வசன நூல்களை எழுதினால் திசைப்படைகிறோம். முகர, எகர, ரகர, நகர ஒவிகளுக்கு ஏற்ப அவர்கள் நா புரளமாட்டாமல் அந்தரிப்பதை நாம் கண்டிருக்கிறோம். தமிழைத் தக்காரிடம் கற்று, தமிழ்ப்புலமையில் தோய்ந்து அவர் ஒரு பெருங் காப்பியம் செய்து விட்டால் நாம் பேராச்சரியம் அடையாமல் இருக்கமுடியுமா?

தேம்பாவணி ஒரு பெருங்காப்பியம்

வீரமாமுனிவர் இத்தாவிய நாட்டிலிருந்து இயேசு சண்டித-அறவியை இந்தியாவுக்கு வந்தார். தமிழின் இலக்கண இலக்கியச் செல்வங்கள் துறவியையே கவர்ந்திருந்தன. மணியும், சிலம்பும் குண்டலமும் என்று அணிகள் குடிய தமிழ் அணிகளுக்கு தேம்பாவணி (வாடாத மலர் மாலை) என்னும் செஞ்சொல் மலர்மாலையைச் சூட்டினார் சுவாமி பெருக்கி எனும் வீரமாமுனிவர்.

"அமிழ்தினும் இனிய இத் தேம்பாவணி, சிந்தாமணி, கம்பராமாயணம் போன்ற சிறந்த இலக்கியங்களோடு ஒப்பிடத்தக்கது" என்று தம்முறிஞர் பலர் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

தேம்பாவணி பெருங் காப்பிய நடைமையின் பின்பற்றியது. வளன் (குசைமாமுனிவர்) என்பாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை விளித்துரைக்கும் இந்நூலில் அடிகளாரின் விளிந்த ஞான அம்பரந்த தமிழ் அறிவும் புலப்படுகின்றன.

உண்மை நிகழ்ச்சி ஒன்றினை வைத்துக் காவியம் இயற்ற முயலும் புலவனுக்குக் கற்பனை மடை திறக்கும் போது தடைகள் பல குறுக்கிடும். ஆனால் வீரமாமுனிவர் இத்துறையில் வெற்றிபெற்ற ரேஷ்மே கூறலாம். உள்ளத்தில் மலரும் மதக் கருத்துக்களைச் செய்யுளில் செறிய வைப்பதும் இலகுவான செயலன்று. தேம்பாவணி வளம் மிக்க காவியமாகக் கவியின்பம் தோய்ந்து விளங்குகிறது.

காவிய மாபு

வீரமாமுனிவர் முன்னோர் காவியம் செய்த மரபில் நின்று வழுவாமல் தன் காப்பியத்தை எழுதியதுடன் சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், இராமாயணம் முதலிய சிறந்த நூல்களின் கருத்துக்களையும், சொற்றொடர்களை

யும், உவமை, அணி என்பவற்றையும் எடுத்தாளத் தவறவில்லை.

"சீரிய உலகம் மூன்றும்" என்று காவியத்தைத் தொடங்கும் வேளையில் மங்கலச் சொல்லாலே ஆரம்பிக்கின்றார். உலகம் என்ற மங்கலச் சொல்லை முதலாகக் கொண்டு பல இலக்கியங்கள் எழுந்திருப்பதை அவர் நினைவிருத்தியுள்ளார்.

தவ ஒழுக்கத்தில் தனிச் சிறப்புற்றிருந்த ஆகிர்த நாட்டுக் கன்னியொருத்தி எழுதிவைத்த வளவின் வாழ்க்கை வரலாற்றையே காவியமாகக் கூடித்தார். 3 காண்டங்களை யும், 36 படலங்களையும், 3615 செய்யுள்களையும் கொண்டது இத் தீம்பாடல்.

"பிறநாட்டான் வந்து காவியம் செய்தான் என்று பறையடிக்க வேண்டாம்" என்று அவையடக்கத்தில் நயமாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

"... துணிவிலான் என்னேநோக்கி குன்று அன்றார் கொடுஞ் சினத்து உறுக்கல் நன்றே? பறை எடுத்து உலகம் கேட்கப் பழித்து எனை நகைத்தல் நன்றே?"

நாட்டுப் படலம், நகரப் படலம், வளன் சனித்த படலம், பாலமாட்சிப் படலம், திருமணப் படலம் எனப் பன்னிரு படலங்களாக முதற் காண்டம் விரிவடைகிறது. யூதேயா நாட்டு இயற்கை வளமும், அவ்ளியும் தாமரையும் நம்மைத் தமிழ் நாட்டுக்கே கொண்டு சேர்க்கின்றன. கோலியாத்தனின் கொடிய குரலில் கம்பராமாயணத்தின் அரக்கர் குரல் தொனிக்கிறது. காந்தாரி என்ற நாடகமாது, குர்ப்பணகையின் ஒரு மாறுவேடம் போலத் தோன்றுகிறார்.

முன்னால்கள் சிலவற்றிலுள்ள கருத்துக்களை எடுத்தாளும் இடங்களில் வீரமாமுனிவர் கைஓங்கியிருப்பதையும் காண்கிறோம். சில செஞ்சொற் கவிதைகள் காலாகாலமாகப் படித்து இன்புறத்தக்கவை.

தெய்வமணன் கமழும் தீம்பாடல்கள் பல கற்றுணர்ந்த ஆசிரியர் இறைவனைப் பார்த்து,

"அறக்கடல் நீயே! அருட்கடல் நீயே! அருங்கருணகரன் நீயே! திறக்கடல் நீயே! திருக்கடல் நீயே!"

திருந்துளம் ஓளிபெறும் ஞான நிறக்கடல் நீயே! ..." என்று போற்றுவது காண்க.

தேம்பாவணியில் சிந்தாமணி

சிந்தாமணியில் ஏமாங்கத நாட்டின் சிறப்பு,

"காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்விழக் கழுகின் நெற்றிப் பூமாண்ட தீந்தேன் தொடைகீறி வருக்கை போழ்ந்து தேமாங் கனிசிதறி வாழைப் பழங்கள் சிந்தும் ஏமாங் கதம்....."

என்று புகழப்பெறுகின்றது. மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் தெங்கம் பழம் கழுகின்குலை சாறக் கதலிசெற்றுக் கொங்கம் பழனத் தொளிர் குளிர்நாடு ... திருக்கோவை 100 எனக் கூறிச்சென்றார். இக்கருத்தை எங்கள் வீரமாமுனிவரும் எடுத்தாண்டனர்.

"பாய்ந்த தேங்கதின் பழங்கள் வாய்ந்த வாழைமா வருக்கை வாய்ந்த தேன்புளம் தேய்ந்த வாயெலாம் இனிமை தேய்ந்தன" யூதேயா நாட்டின் சிறப்பு இங்ஙனம் எடுத்துக்கூறப்படுகின்றது.

சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள் கம்பர் காவியம்

கோவலன், கண்ணகியுடன் பாண்டிய நாட்டுத் தலைநகரான மதுரைக்கு வருகின்றார். அந்நகரின் கொடியின் அசைந்தாடுகின்றன. "சண்டு தீங்கு உளது; இங்கு வராதீர்கள்" என்று கைமறிப்பது போல அவை ஆடின என இளங்கோ சுவையுடன் குறிப்பிட்டார்.

மிதிலையில் ஆடும் கொடிகள் "காதலியைக் காணச் சேக்கிரம் வா" என அழைக்கின்றன எனக் கம்பர் நயத்தோடு கூறினார்.

எருசலேம் நகரக் கொடிகளுடன் அங்குள்ள பேராலயக் கொடியும் ஆடுகின்றது. பூங்கொடி தாங்கிய குசைமுனியும், தாய்க் கன்னித் தாயும், தேவகுமாரனுடன் அங்கு வருகின்றனர். "இவ்லூர் அரசன் யஞ்சக நெடுசினன்; சாதுக்களாகிய உங்களுக்குத் தீங்கு நேரிடலாம்; உள்ளே வராதீர்கள்" என்று கைமறிப்பனபோலாடிய நகரக் கொடிகளை, ஆலயத்திலாடும் பெருங்கொடி கைமறித்தி, "எங்கள் பேரிடரைத் தீர்த்துப் பேரானந்தம் அளிக்கவல்ல வள்ளலை வரவிடுங்கள் என்று ஆடுவது நயமறி புலவர்க்கு நல் விருந்தாகும்.

"... பசும்பொன் மாடங்கள் நெற்றிவித்த பூக்கொடிகள் தன் ஈட்டம் எல்லுழிப் பூவர் வருவகண்டு அரசன் இயற்றிய வஞ்சனைக்கு அஞ்சி நல்லுமின்! நின்மின்! என இடை விடாது நீண்டகை காட்டுவ போன்றே."

தே. ம. சோழந்த படலம் 59

"...கொடிகள்! நல்லுமின் நின்மின் உயிர் அருள் துயரறவந்த என்புடக காக்கும் அருள்புரிநாதன் இவனென அமர்ந்திடல் போன்றே"

தே. ம. 60

"அன்பு வாய்ந்த உயிர்நிலை அ...நிலார்க்கு என்பு தோலுடல் போர்த்த..." தே. ம. 65

என்னும் வரிகள், "அன்பின் வழியது உயிர்நிலை..." என

னும் திருக்குறளை நினைவுட்டுகின்றன.

"பனிங்கு அடுத்தவற்றைக் காட்டும் பாண்மையால் இவள் முகத்தில் உளம் கடுத்தவற்றை யோர்ந்த கபிரியேல் உறுதி சொல்வான்" தே. நயத்தேற்ற 9

என்னும் பாடலிலும் "அடுத்தது காட்டும் பனிங்குபோல் நெஞ்சம் கடுத்தது காட்டும் முகம்"

என்னும் திருக்குறளின் கருத்துச் செறிந்திருப்பதைக் காணலாம்.

"நிலத்தியல்பால் துளிநன்னீர் திரிந்ததோற்றம் நிகரெனச்சேர் குலத்தியல்பால் கிழமை நிலை திரியும் என்றார்" தே. ம. 60

என்னும் பாடலில்

"நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந்த நுகும் மாந்தர்க்கு இனத்தியல்பு நாகும் அறிவு"

எனும் திருக்குறளை எடுத்தாண்டு அது பிறர் கூற்றெனவும் சொல்லிவைக்கின்றார். இவ்வாறு தேவர் முப்பால் பல இடங்களில் காப்பிய ஆசிரியரால் கட்டிக் தழுவப் பெறுகின்றது.

தண்டலை யகத்து விள்ளும் தாதினும் நொய்தாள் நீயும் கண்டக மகத்தென் னோடு துணைவர்க் கருத லாமோ? தே. ம. 61

திருக்குமாரன் பூவுலகில் உதிக்கும் காலம் வருகின்றது. பூ இதழினும் மெல்லிய பாதங்களையுடைய நீ முள்ளும் கல்லும் திறைந்த வழியில் துணைவரவாமோ என்று கேட்கிறார் வளன்;

வீரமாமுனிவன் வாழ்க!

யாழ் 'ஜெயம்'

1

அலைவிரியுக் தமிழழதக் கடல் கடைந்த ஆனந்த மேலீட்டால் அகல் குளிர்ந்தே கலையுநர்நார் கம்பனைப்போல் வள்ளு வன்போல் கவினொளிக்குஞ்சிலம்பிசைத்தான் இளங்கோவைப்போல் விலைமிகிற் கரிபதிரு மணிபா ரங்கள விழைந்துகழித்த தாய்மலர்த்தான் புனைந்த ஞான மலையெனும்பே ரறிஞன்; மா நகரித் தாலி மண்ணகத்தின கலைச்செல்வன் வாழ்க! வாழ்க!

2

ஒல்காப்பேருற்றுயர் தெல்காப்பி யர்க்கும் உயர்குருவா மகத்தியர்க்கும் பலணர் திக்கும் நல்வாழ்த்துக் கூறதி மூலகம் போற்ற நயமார்ந்த விலக்கணங்க னீர்து மாய்ந்து தொல்காலப் புலமையுறத் தொகுத்தின் ஞாலாய்த் தொன்னூலைத் தந்தபிற மொழிப்பா வாணன் செல்காலம் நிகழ்காலம் வருங்கா லத்துக்கு செந்தமிழர் போற்றுகழிம்ச் செம்மல் வாழ்க!

3

எத்திசையும் உவந்தறிஞ ரேத்தும் வண்ணம் இனிபகதை யுரைநூல்கள் எழுதி யீந்தோன் வித்தகத்தின் மணிமுடியாய் விளங்க ஞாலம் வியந்தசது ரகராதி விருந்து செய்தோன் தித்திக்கும் நறம்பாவிற் கலத்த செந்தேன் தேம்பாவி னாணியாகத் தெரிந்து தந்தோன் முத்திக்கும் வழிகாட்டி; முதிர்ந்த மேதை; முத்தமிழின் வீரமா முனிவன் வாழ்க!

கம்பர் காவியத்தில் 'கல் அரக்கும் கடுமைய அல்லரின சில் அரக்குண்ட சேவடிப் போதென்றான்"

இங்ஙனம் நூலாசிரியர் நினைவில் முகிழ்த்த பல நிசுச்சிகள், அவர் வேறு இலக்கியச் செல்வங்களிற் பெற்றிருந்த துண்மணுமை புலனைத் தெரிவிக்கின்றது.

சிறப்புகளில் ஒரு துளி

கீழ்த்திசையில் கதிரவன் தோன்றத் தாமரை மொட்டுகள் அவிழ்ந்து மலர்களாகின்றன. தாமரைப் பூவின் மத்தியில் மெத்தை போன்றவற்றின் பகுதியில் சங்கினங்கள் சென்று கருக்கொண்ட முத்துக்களைச் சொரிக்கின்றன. சங்கினங்கள் இடம் விட்டுப் பிரிய மாலைக் காலமும் வந்துவிடுகிறது. அன்புப்பறவைகள் வந்து அம்முத்துக்களைத் தங்கள் கருவாக எண்ணி அடைகாக்கின்றன. அன்புப்பறவைகள் வந்து அம்முத்துக்களைத் தங்கள் கருவாக எண்ணி அடைகாக்கின்றன. அன்புப்பறவைகள் வந்து அம்முத்துக்களைத் தங்கள் கருவாக எண்ணி அடைகாக்கின்றன.

காலை ஒளிர்ந்துளி மொட்டு இதழ் விண்ட கழக்கமலத் தனிசில் குலை வளைந்து ஒளிர் முத்து சொரிந்த வளைக்குலம் கின்றிரிய மாலை உறைந்துளி பொற்சிறை வந்து அது தங்கருவென்று அடைகாத்து

ஆலை உளைதுழி இக்கிடும் இன்பம் அவிந்து இசை பாடினவே.

கல் = கருப்பம், இரிய = நீங்க, இக்கு = கரும்பு, அவித்து = அடக்கி யூதேயா நாட்டின் சிறப்பு இவ்வாறு பல கவிதையில் ஏற்ற மடைகிறது.

ஓசை நயம்

இசைவேவர் செங்கடலை அடைத்தபோது கடல் பிரித்தது. இறைமக்கள் அக்கரை சேர்ந்தனர். பார்வோன் சேனை நடுக்கடலில் மாண்டு கொண்டது; கடலும் மூடிக்கொண்டது. சேனை வீரர் படும் பாடுகளை ஓசைநயம் பெற வீரமாமுனிவர், (தேமாட்சி 7 ஆம் பக்கம்)

தமிழ் வளர்த்த தவமுனிவர்

செம்மைசான்ற தமிழ் மொழிக்குப் பல நாட்டவரும் பல மதத்தவரும் பெருமை ஆன்ற பணிபுரிந்துள்ளனர்.

தமிழ் வளர்ச்சி வரலாற்றின் ஆரம்பங்கள் இவ்வண்மையை இனிதுணர்வர்.

தமிழுக்குத் தனிவளம் பல தந்து தமிழைத் தழைக்க வைத்த தக்கார் தமுள் வீரமாமுனிவர் முதல்வரானவர்.

தமிழகத்தில் அகஸ்திய முனிவருக்குப் பிறகு தமிழறிஞர்களில் முனிவர் என்போற்றப்படுபவர் இருவர். ஒருவர் சிவஞானமுனிவர், மற்றொருவர் வீரமாமுனிவர்; சிவஞானமுனிவர் தமிழர் இலக்கண, இலக்கிய நிலைகளை நிறுத்தவர் என்புலவர்களால் போற்றப்படுபவர். மேலாட்டவரான வீரமாமுனிவரும் அவ்வாறு புலவர்களால் பாராட்டத்தக்க பேரறிவு உடையவராயிருந்ததினாலே தான் மதுரைப் புலவர்களால் போற்றப்பட்டார்.

“மறைமொழி வாயினன் மலிந்தவது இறைவன் னிறைமொழிக் குரவன் மிகல் கேள்வியன்.”

ஆய வீரமாமுனிவர் என்ற பாராட்டு ஒன்றே அவரது சமையரான தத்துக்கும், மொழிப்புலமைக்கும், உலகியலறிவுக்கும் தளம்பாத சான்றாகும்.

வீரமாமுனிவர் இத்தாலி நாட்டினர். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்துக்குக் கிறிஸ்தவமதப்பணி புரிய வந்தார். தமிழைக் கற்றுத் தேர்ந்து, தமிழறிவு புலமை யுற்று, தமிழராய் மாறித் தமிழ்ப் பணிபுரிந்து, தமிழராய் வாழ்ந்து தமிழராய் உயிர் துறந்தார். தமிழ்த்துறையினர் தமிழுடைவணிந்து தமிழுவருந்தித் தமிழ்க்கோலம் பூண்டு, தமிழுக்கே தன்னிகரில்லாப் பெரும்பணி புரிந்து தமிழர் நெஞ்சில் தனியிடம் பெற்றுள்ள தவத்திருமகன் வீரமாமுனிவர் ஆவர்.

பெஸ்கி என்று அழைக்கப்பட்ட இவர் கொன்ஸ்டன்ரைன் என்னும் தம் இயற்பெயரைத் தையநாத கலாமி எனத் தமிழாக்கினார். தமிழறிஞர் பரவலாக வீரமாமுனிவர் என்றே வழங்கி வந்தனர்.

முனிவரின் மொழிப்பணி :

வீரமாமுனிவர் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் தமிழ்

மொழிக்குச் செய்துள்ள பணி இம்மட்டு எம்மட்டு என்று எடுத்தியம்ப முடியாது.

தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்குப் பல தொழிலும் பணி புரிந்து மொழி மலர்ச்சியை உண்டாக்கினார்.

தமிழில் உரைநடை நூல்களில்லாத அக்காலத்தில் வீரமாமுனிவர் தனித்தமிழ் வசன நூல்களை எழுதித் தமிழ் உரைநடையின் தந்தை என அறிஞர்களால் ஏத்தப்பட்டார்.

தமிழில் முன் இல்லாத தாகிய தமிழ் அகராதியை இயற்றித் தமிழகராதிகளுக்குத் தலைமகன் எனப்போற்றப்படுகின்றார். முன்னிலாத பொருணூல் ஒன்றையும் தமது தொன்னூல் விளக்கத்திற்குப் புகுத்தி இலக்கணத்திலும் ஒரு புத்தி இருப்பதை ஏற்படுத்தினார். தமிழ் எழுத்துக்களிலுப்பல திருத்தங்களைச் செய்து தற்போது தமிழர் பயன்படுத்தும் எழுத்துக்களைச் சீர்திருத்தித் தந்தார். பல செய்யுள்நடை நூல்களையும், உரைநடை நூல்களையும் எழுதித் தமிழ்த்தாயை அணிபெறச் செய்தார். தமிழில் முதல் நகைச்சுவை நூலை இயற்றிவைத்தார். தமிழரின் தலையான நீதிநூலை— திருக்குறளை—ஐரோப்பிய மொழியில் மொழிபெயர்த்து, வெளி நாட்டாருக்கும் தமிழை முதலில் அறிமுகஞ் செய்து வைத்தார்.

முனிவர் இயற்றிய நூல்கள் :

வீரமாமுனிவர் பலதுறையான பல இன நூல்களை இயற்றினார். முனிவர் காலத்தின் முனவே நெற்தப்புலவராவது இத் தொகையான நூல்களை எழுதியதில்லை.

முனிவரின் காவிய நூல்கள் :

தேம்பாவணி, திருக்காவலூர் கலம்பகம், அடைக்கலமலை, கலிவண்பா, அன்னை அமுங்கல் அந்தாதி, கித்தேரி

பண்டிதர் ஆசிநாதர்

அம்மாள் அம்மாளை, திருப்பாகவணி, தேவாரம், வண்ணங்கள் என்பனவாம்.

இலக்கண நூல்கள் : தொன்னூல் விளக்கம், கொடுத்தமிழ் இலக்கணம், செந்தமிழ் இலக்கணம், வத்தீன், தமிழ் இலக்கணம்,

அகராதிகள் : சதுரகராதி, தமிழ்-லத்தீன் அகராதி, தமிழ்-போர்த்துக்கீசிய அகராதி.

வசன நூல்கள் : வேதியர் ஒழுக்கம், வேத விளக்கம், பேதகமறுத்தல், திருச்சபைக் கணிதம், வாமன் கதை, லுத்தேரினத்தியல்பு, ஞானக்கண்ணாடி.

நகைச்சுவை நூல் : பரமார்த்தகுருவின் கதை

பஞ்சங்க நூல் : திருச்சபைக் கணிதம்.

வைத்திய நூல்கள் : குணபாடம், நிகரண்டம், சிந்தாமணி.

மொழிபெயர்ப்பு நூல் : திருக்குறள் அறித்துப்பால், பொருட்பால், வத்தீன் பாடல்.

காவிய நூல்களுள் முதன்மையானது - காம பாச்சுவையுள்ள தேம்பாவணிக் காப்பியமாகும். இது கம்பரது இராமாயணத்தக்கு மட்டுமல்ல திருத்தக்கதேவரது சீவக சிந்தாமணிக்கும் இணையாகப் பாராட்டப்படத்தக்கது. தேம்பாவணியைச் சற்று ஆழ்ந்து படிப்பவர் அதில் சிந்தாமணி

யின் சிறப்புப் படிந்திருப்பதையும், வள்ளுவன் குறள் மணப்பதையும், இராமாயணம் கமழ்வதையும் உணராதிருக்க முடியாது.

தமிழ் உரைநடை மலர்ச்சி :

வீரமாமுனிவரின் தமிழ்ப் பணிக்குத் தனி மதிப்பைத் தருவன அன்றியற்றிய வசன நூல்களாகும். உரைநடைக்கு உயர்வளித்தவர் வீரமாமுனிவரே. செந்தமிழ் வசன நடைவின் தந்தை வீரமாமுனிவர் என்றால் மறுப்பேயிருக்காது. தமிழ்த் தனிவசன முன்னோடியாய் விளங்குவதும் வீரமாமுனிவரே. புது வசன எழுத்தாளர் என்று உறுதிப்படுத்தப்படுபவராவே.

நமது முனிவர் காலம் வரையும் தமிழ்ப் படிப்பு என்பது இலக்கண இலக்கியப் படிப்பையே குறித்தது. எனவே சாதாரண பாரம்பிக்களுக்குத் தமிழ்ப் படிப்பில் ஆர்வம் உண்டாவதற்கு வழியில்லாமலிருந்தது. காரணம், உரைநடை நூல்கள் இல்லாமையே.

ஐரோப்பியர் தமிழகம் வந்தபோது செய்யுள் இலக்கியம் பெருகி இருப்பதையும் வசன இலக்கியம் அருகி இருப்பதையும் கண்டனர். வசன நூல்களின் தேவையை யுணர்ந்து ஆவனசெய்ய முற்பட்டனர்.

வீரமாமுனிவருக்கு முன்னால் தமிழ்நாட்டில் திருத்தொண்டாற்றிய தத்துவ யோதகர் (ரெபேட் தெரொபி) என்பவரே தமிழில் முதல் உரைநடை நூல்களை எழுதியவர். ஆனால் அவை சமண உரைநடை நூல்களைப் போலவும் வைஷ்ணவபாஷ்யங்களைப் போலவும் மணிப்பிரவாள நடையில் அமைந்தவை. திட்டமான தமிழ்

நடையின்ற உரைநடை நூல்கள் என்று உரைக்கத்தகுந்தவையல்ல.

திறமான உரைநடை நூல்களைச் சமைத்துத் தரும் பணியில் முன்னின்று உழைத்த பிறநாட்டவருள் முதல் அணியினர் வீரமாமுனிவர். முனிவர் ஆக்கிய பரமார்த்த குரு கதை தான் முதல் முழு வசன நூல். இது இளந்தமிழ் நடையால் இயன்றது. இந்த நகைச்சுவைக்கதை தமிழ் கற்கப் புவார்க்கென எழுதப்பெற்றது. இது ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் இதன் இந்தியக் கிளை மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பெற்றுள்ளது. முனிவர் இயற்றிய உரைநடை நூல்கள்—முனிவர் உயர்தர எழுத்தாளர் என்பதை நிறுவுக.

வேத விளக்கமொடு வேதியின் நல்லொழுக்கம் போத அவீவேக பூர்ணகுரு— கதை வசனநூல் முந்தமுந்த வண்டமிழில் செய்தான் திசைதொறும் போற்றத் தெளிந்து

சீர்வீர மாமுனிவர் செய்யியமுன் நூற்களையும், ஓர்மோ உரைமோ வரைமோஇப்—பார்மீதில் வந்திப்பாய் கையகமே வாழ்த்துவாய் வாயகமே சிந்திப்பாய் நெஞ்சே தினம்.

அழகுத்தமிழுக்கு . . .

(3ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கொவ்வையாய் இதழாகும். திருவாய் மொழியும் திருவாசகமும் அவள் குதலைமொழியாகும். இவற்றையெல்லாம் ஆக்கிய ஆன்ருள் தமிழ்ச்சான் ரோராசு, இம்மேலை நாட்டுத் தமிழ்க்கணஞர் நம் தமிழ்த்தாய்க்கு வாடாத அணியாகத் தேம்பாவணியைத் தந்துள்ளார். இத்தகைய பல நூல்களால் தமிழ்த்தாய் குன்று நலனும், புதுமையும் உடையளாய் என்றும் நினை நினைவுவன்.

இம்மாமுனிவர் தமிழ் நாட்டில் காட்டுமக்களைப் போலவே தாமும் வாழ்ந்து காட்டினார். சிறின்பாதிரியார் மருத்துவத்துறைக்குப் பெருந் தொண்டு செய்த பல வைத்திய மாமணிகளைத் தோற்றுவித்தபோதும் அவர்கள் நாட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கை முறையையே கக்ககொண்டொழுக்க வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்தினார். இம் முனிவரும் தமிழ்த் தொண்டுடன் தமது வாழ்க்கையையுமே நாட்டு மக்களுக்கு முன்மாதிரியாகக் காட்டினார். கலைக்கண்ணுளராம் இம்முனிவர் நாமம் வழிவழி சிறந்து வாழிய!

ஊக்குவிப்போம்

ஒவ்வொரு மாதமும் 23ஆம் திகதி கலைக்கண் வெளியாகும். கழகமன்றச் செய்திகளை முதல் மாதத்தின் 23ஆம் திகதி தொடக்கம் மறுமாதம் 5ஆம் திகதிக்குப் பிந்தாமல் அனுப்பி வைக்கவும்.

ஆசிரியர் : “கலைக்கண்” 28, டேவிட் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

என்னை நான் இனிது கண்டு வியந்தேன் கண்ணாடியிலன்று ; கருநீழற் படத்திலேதான்

எங்கே . . . நீங்களும் உங்களைக் கண்டு மகிழ்வதற்கு

“ஸ்பாஸ்” செல்லுங்கள் !

51, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தேன்தமிழில் தேம்பாவணி

(6ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

“பிரிவார், தின்ன எரிவார், கறை பிளிர்வார் வதை பெறுவார் முரிவார், அலை புருவார், உளம் முனிவார் துயர் முதிர்வார் எரிவார், உடல் கரிவார், இறந்தொழிவார் இடை இடையே ஒருவாள் எய் அருவாயின ஒருவாள்வன் உராலு”

என்று கூறுகின்றார். ஓசை நயமும் சந்த இன்பமும் தோன்றும் இவ்வாறான செய்யுள்கள் தமிழில் ஒரு சிலவே உள.

இங்ஙனம் காவியத்தை அணிசெய்ய அடிகளார் எடுத்த தாண்ட உத்திகள் பலப்பல வாகும். தேம்பாவணி என்ற திருக்காப்பியம் தமிழர் கைகளில் தவழவேண்டிய ஒரு முத்தாரமாகும்.

தமிழ் வளர்த்த இத்தாலியர் உள்ளத்தால் உயர்ந்தோய் வாழி

“பாவலன்”

(முதலாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஹோமரும், இலத்தீனில் வெர்ஜீலும், இத்தாலியத்தில் தாந்தேயும், போர்த்துகீயத்தில் கமோசுவும், ஆங்கிலத்தில் மில்டனும் தம் காப்பியங்களில், நிகழ்ந்த வரலாற்றை மட்டும் கூறவில்லை; அடிப்படையான வரலாற்றை வைத்துக் கொண்டு, தங்கள் நோக்கத்தோடொப்பக் காப்பியத்தை விரிப்பார்கள். பல சிறுகதைகளும், வரலாறுகளும், செய்தி போடுகின்றன. தொடர் திசைச் செய்யுள் உருவாகும்.

இசைப்பயிற்சி மிக்கவையவர் வீரமாமுனிவர். அவரையற்றிய சில செய்யுட்கள் சிலப்பதிகார வரிப்பாட்டைப் போல ஒலிக்கின்றன. பாற்கடலில் மலரும் தாமரை மிகவும் அழகாக மலரும்; என் உள்ளமும் அவ்வாறு மலர்ந்தது. வேதநூற் கடலாகிய நீ, நாங்கள் பாவம் செய்ததால் துன்பக்கண்ணீர் சொரிகின்றாய். நாளை, இறைவனான நீ மனிதனாய் உதித்ததால் ஈடேற்றம் அடைந்தேன் என்று ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிகின்றேன்.

‘பாற்கடல் என்னுள்ளப் பதுமமலர் அரும்ப நூற்கடலை நீ உதித்தாய் நும்மலர்க்கண் முத்தரும்ப நும்மலர்க்கண் முத்தரும்ப கோய்செய் வினைசெய்தோம் எம்மலர்க்கண் முத்தரும்ப இன்றுவினை தீர்த்தாய்.’ (படலம் 12)

இனிக் கடவுளைப் பற்றிய செய்யுளொன்று :

* அறக்கடல் நீயே; அருட்கடல் நீயே; அருங்கரு னாகரன் நீயே;

நிறக்கடல் நீயே; நிருக்கடல் நீயே; நிருஞ்ஞளம் ஒளிபட னான நிறக்கடல் நீயே; நிகர்கடல் துலகில் நீயேயும்; உயிரும்; நிலைநான் பெறக்கடல் நீயே; தாயும்; எனக்குப் இதாவும்; அனைத்தும்; யன்றே. (படலம், 6: 84)

இச் செய்யுளினது பொருள் யாவருக்கும் புலனாகும். இங்குத் திருவாசக மணம் கமழ்கின்றது.

மேலும் வீரமாமுனிவர் தனிமுறையில் தமிழை வளர்த்ததை ஆராய்ச்சியாளர் இதுகாறும் கூறினர் அல்லர். தமிழ்ப் புலவரைப் பயன்படுத்தியதுபோல, வீரமாமுனிவர் தாந்தே, தாசோ, வெர்ஜீல் முதலிய மேல் நாட்டுப் புலவர் நூல்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளார். இருபதாவது பட்டத்தில் தாசோவின் காப்பியம் ‘எருசலேமின் விடுதலை’ நம் புலவருக்குத் துணை நூலாவதைக் காண்க. தமிழ் அன்னைக்கு அவரை அறிமுகப்படுத்திய பெருமை புலவருடையது. மேல் நாட்டுக் கலைவாலும், தமிழ் நாட்டுக் கலையாலும் கலக்கும் ஏரியாம் தேம்பாவணி;

வீரமாமுனிவர் தமிழறிவு உள்ள ஐரோப்பியர் பலர் போல, தமிழ்த் தூதராய் விளங்கினார். தமிழின் பெருமையைப் பிற மொழிகளில் பிற நாட்டவருக்குக் கூறினார்; பிற இலக்கியங்களின் கருத்துக்களையும், கவையையும் தமிழ் நாட்டாருக்குக் கொடுத்தார். அவர் இலத்தீன் மொழியிலும், போர்த்துகீசிய மொழியிலும் யாத்த தமிழ் இலக்கணங்களும், அகரவரிசை நூல்களும் பிற்காலத்தில் தமிழ் மொழி பயின்ற ஐரோப்பியர் அனைவருக்கும் பயன்பட்டன; அவர் இலத்தீன் மொழியில்

எழுதிய கொடுத்தமிழ் செந்தமிழ் இலக்கண நூல்களில், தமிழ் எடுத்துக்காட்டுக்களுடன் இலத்தீன் இலக்கியத்தின் எடுத்துக்காட்டுக்களையும் புகுத்தியுள்ளார்; இவ்வாறே தொன்நூல் விளக்கம் எனும் ஐந்திலக்கண நூலில், அணி இலக்கணத்தில் கிரேக்கர், உரோமர் யாத்த அணிமுறையைப் பயன்படுத்தியுள்ளார் என முன்னர்க்கூறியுள்ளோம்.

தாந்தே என்னும் இத்தாலியக் கவிஞர் இயற்றிய Divina Commedia என்னும் பெருங் காப்பியத்தில் வீரமாமுனிவர் பெரிதும் ஈடுபட்டு அதில் நன்கு பயின்றிருந்தார். தாந்தே கடவுள் னையை நோக்கிக் கூறும் வழிபாட்டுரை மிகவும் சிறப்புடையது. அது வருமாறு:-

“Vergine madre figlia del tuo figlio, umilee alta piuche creatura, termine fissod’eterno consiglio, tuse’ coleiche l’umana natura nobilitastisi, che’l suo fattore non disdegno difarsi sua-fattura.” (PAR, 33: 1-6)

இவ்வடிவளின் கருத்துக் களை முனிவர் பின்வருமாறு தமது திருக்காவலூர்ச் சுவம்பகத்தில் அமைத்திருத்தல் காண்க:

* உருவில்லான் உருவாவி உலகில் ஒரு மகன் உதிப்பக் கருவில்லாக் கருத்தாங்கிக் கள்ளித்தாய் ஆயினேயே. (உந்தையை ஈன்றும் ஒருவர் கிங்கரும் வந்தையோ டன்னையும் மகனும் ஆயினே.)

* கனிபரும் பயனெடு கலந்த பூவினைத் தனிபருள் கள்ளியும் தாயும் ஆயினே.

1

உள்ளத்தால் உயர்ந்தோய் வாழி உயர்ந்தமா மணியே வாழி தென்றற்ற தமிழைப் பேணும் திரனே வாழி வாழி.

2

மலையினிற் பிறந்த ஆறு மண்டெனலாம் விரைந்தே ஓடி நிலையுற மருதம் தன்னை கித்தலும் வளர்த்தல் போலே

3

பிறந்ததாம் இடத்தை விட்டே பெருந்தொலை விரைந்தே வந்தே சிறந்ததாம் தமிழைப் பேணும் திரனே வாழி வாழி.

4

வானத்தால் வரும் மழைக்கும் வானத்தே செலும்வெய் போற்கும் ஞானத்தால் உயர்ந்தோர் கட்டும் நாளிலம் பொதுவே அன்றே.

5

அளப்பும் பணிகள் செய்த ஐயனே கிண்ணே என்றும் உளத்தினால் தெய்வ மென்ன உவந்துநாம் போற்ற வோமே.

கல்வி, கலை, கலாசாரக் காப்புக் கழக 3ஆவது ஆண்டு செயற்குழு உத்தியோகத்தர்களும், உறுப்பினர்களும்.

தலைவர் :	திருமிகு சி. நாகராசா
துணைத் தலைவர்கள் :	ஆசிரியமணி நா. தம்பிரத்தினம் திருமிகு சு. பரநிருபசிங்கம்
	.. க. கனகையா
	.. வெ. விக்கியம்
செயலாளர் :	.. ச. பெண்டிக்ற்
துணைச் செயலாளர் :	.. கே. கே. வி. செல்வராசா
பொருளாளர் :	.. தா. சிவபாதகந்தரம்
துணைப் பொருளாளர் :	.. த. துரைச்சாமி
பிரசார உத்தியோகத்தர்கள் :	திருமிகு சண்முகமரேசன் .. ஜே. எம். இராக .. ஜே. மண்டலேஸ்வரன்

செயற்குழு உறுப்பினர்கள் :

திருமிகு க. சித்திவிநாயகம்	திருமிகு சி. சிவபாலசிங்கம்
.. கந்தையா	.. இ. வி. கார்த்திகேசு
.. ச. கந்தையா	.. த. இரத்தின
.. ம. யோசேப்பு	.. சி. குமாரசர்மி
.. க. கனகசபாபதி	.. இ. செல்வராசா
பிரமஸ்ரீ ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயர்	பிரமஸ்ரீ ப. முத்துக்குமாரசாமி சர்மா
திருமிகு அ. நமசிவாயம்	திருமிகு மோ. அருளா
.. சி. சா; வேலுப் பிள்ளை	.. சி. சிவராசா
.. ஐ. வேலாயுதர்	.. கி. தே. யோசய்
.. செ. இராசா	.. ப. கணபதி
.. செ. சிவலிங்கம்	

கணக்குப் பரிசோதகர் : திருமிகு சி. மே. மாட்டின்

கழக ஆலோசகர்கள் : அருள்திரு நீ. ம. சுவரிமுத்து அடிகள்
திருமிகு செ. தனபாலசிங்கம்
.. ஆ. துரைராசசிங்கம்

1974இல்

நாலாவது

உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி

மாநாடு

வெற்றிபெற வாழ்த்துகிறோம்.

“விக்ரம்ஸ்”

தாபனம்

ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

இலக்கியமும் இலக்கணமும்

வீரமாமுனிவர் பாடல்கள்

தமிழ் என்றதும் தெய்வமணம் கமழும்; அகத்தியர் முதலிய முனிவர்கள் நினைவு முன்னுக்கு வரும். தமிழை வளர்த்துத் தமிழுக்கு இலக்கியமும் இலக்கணமுமாக விளங்கிய முனிவர் பரம்பரை யிலே வந்தவர் வீரமாமுனிவர். அவர் வாழ்வு, வாக்கு யாவும் தமிழ்மயமானவை — தெய்வமயமானவை — தமிழர் வழி வந்தவை.

தமிழர்களின் தெய்வ வழிபாட்டிலே அன்னை வழிபாடு அடிநாதமாக — அத்திவாரமாக விளங்குகின்றது. “அவளால் வந்த ஆக்கம் இவ்வாழ்க்கையெல்லாம்” என்பது சித்தியார்: சைவசித்தாந்தத்திலே சத்திக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள முதன்மையை வீரமாமுனிவர் தம் சமய அடிப்படையிலே செவ்வனே பயன்படுத்தியுள்ளார்.

மகாகவி பாரதியாரை மகாகவியாக்கிய பெருமை அவரது சத்தி வணக்கத்திற்கே உரியது. இது இக்கால வாழ்வில் நம் கண்ணாடிக் கண்ட நிகழ்ச்சி; அதேபோல, வீரமாமுனிவரின் வாழ்வையும் வாக்கையும்—ஏன்? அவரது வீரம், நீரம், துறவு, புலமை, பண்பாடு யாவற்றிற்கும் அடிநாதமாக விளங்குவது அன்னை வணக்கமே யாகும்; இந்த வகையில் வீரமாமுனிவர் தமிழுக்கு மாத்திரமன்றிச் சைவ சித்தாந்த மரபு நெறிக்கும் ஒரு வகையிலே எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் முனிவராவார். பிரசித்திபெற்ற முனிவர்க்கோர் முன்னோடி.

தேவதாயாரைப் பெரிய நாயகி அம்மையாராகப் பெயர்கூட்டி அழைத்தது

வைத்திய கலாநிதி
க. கணபதிப்பிள்ளை

மன்றி, அவரது திருவருளைப் பெறும்பொருட்டுப் பெரும் காப்பியமாகிய தேம்பாவணியையும் பாடியருளினார். நம் வீரமாமுனிவர் அடைக்கலமாதாவுக்குத் தஞ்சாவூரிலே கோவில் எடுத்தது மன்றி, திருக்காவலூர்க்கலம் பக்ததையும் செய்தருளினார்.

கன்னி நோன்பு பூண்டு, தந்தையாலே தலையிழந்து உயிர் துறந்த வீரசத்தி வாய்ந்த கித்தேரி அம்மாள் மீது அம்மானையும் பாடியருளினார். இவையாவும் வீரமாமுனிவரிடத்து விளங்கிய சத்தி பாட்டிற்குத் தக்க சான்றுகளாகும். முறையாகச் சைவசித்தாந்தத்தை விளங்கியோர்க்கு, வீரமாமுனிவர் பெரிதும் மதிப்புக்குரிய முனிவராவார் என்பது உறுதி.

எச் சமயத்தவராயினும் சத்தி வழிபாட்டினைத் தத்தம் சமய நெறிப்படி ஒழுங்கில், அன்னை பராசத்தியே அவர்க்கும் அருள் பாலிக்கின்றான் என்கின்றது சைவசித்தாந்தம். அந்தவகையில், வீரமாமுனிவர் தாம் எடுத்த கருமங்களிலே சிறந்த வெற்றிபெற்றமைக்கு அடிப்படைக் காரணம், அன்றா தம் சமய நெறிப்படி சத்தி வழிபாட்டினை மேற்கொண்டமையே யாகும்;

உலக இலக்கியத்திலே முதலிடம் பெறத்தக்க அரிய பெரியசாதனைகள் பலவற்றை ஆற்றத்தக்க வீர வல்லமையை வீரமாமுனிவருக்கு அளித்த அன்னை வழிபாட்டின் பெருமைக்கு, வீரமாமுனிவர் அடிக்கணமாகவும் விளங்குகின்றார்?

டிச் பெருமைக்கு, வீரமாமுனிவர் இலக்கியமாகவும் இலக்கணமாகவும் விளங்குகின்றார்?

“யாதொரு தெய்வம் கொண்டார் அத்தெய்வமாகி ஆங்கே மாதொரு பாகனூர்தாம் வருவர்”

என்பது சமய வேற்றுமைகட்கிடையே ஒற்றுமை கண்ட சிவஞானசித்தியார் திருவாக்காகும். அவளால் வந்த ஆக்கம் இவ்வாழ்க்கையல்லவா?

மொழி, இன, சமய பேத மின்றிப் போற்றவேண்டிய திருப்பெயர் வீரமாமுனிவர் திருப்பெயர்! அவர் வழித்தொண்டர்கள் தொண்டு வளர்க, வாழ்க!

தமிழே தாமாநர்

(2ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சொந்தமான இத்தாலி மொழியிலா! இல்லை! இல்லை! தமிழில்—தன் அறவழித் தொண்டுகாய்த் தேர்ந்தெடுத்த மண்ணில்தமிழகத்தின் அன்னை தமிழ் மொழியில் தான் கவிஞன் தொடர்நாவலாசிரியன் வரை விளங்கி தமிழை வளர்த்தார். தமிழகையே வாழ்ந்தார்.

இன்று தமிழின் பேராற்றுகுபேர வாழ்க்கை வாழும் எத்தனையோ தமிழர்—தமிழ் அறிஞர்—அன்றைய முனிவரின் ஆக்கப்பணியின் சிறு முனையைக்கூட கட்டவும் இல்லை! எழுப்பவும் இல்லை! இந்த இலட்சணத்தில் தான் முனிவரின் ஒவ்வொரு படைப்புமும் ஒவ்வொரு வைரதூண் களாகத் தமிழ் மண்ணகத்தின் இன்றுவரை கிடக்கின்றதே?!

[வீரமாமுனிவரின் பாடல்கள் சொல்லழகு பொருள் ஆழம் ஒலிநயம் வாய்ந்தவை. மேல்வருவன சில]

கித்தேரியம்மாள் அம்மானை

1
“மெய்யாம் மறைப்பயன்போல்
மேய்ந்தகடல் நீர்உமிழ்ந்தது
பொய்யா மழையால்
பொலிசைபொய்யா நாடெனவே,

2
“பங்கயம்மேல் ஒதிமங்கன்
பார்ப்பொடுநற் பள்ளியுறப்
பொங்கயம்நீர்ச் சங்கார்ப்பப்
பூங்கழனி பூத்ததுவே.

3
“கடைந்த தயிரல்லால்
கலங்குவன அங்கணிகை
குடைந்தசுழி நீருமலால்
கோணிக் சுழன்றதிகை.

4
“தேனரும்பும் பூங்கரும்பின்
செவ்வொடு காய்த்தசெந்நெல்
கூனிரும்பால் கொய்திடும்போர்
கொள்வதலால் போர்இலதால்,

5
“காயும்எனக் கண்ட(து)உலை
காயும்எனக் கண்ட(து)உள்ளி
மாயும்எனக் கண்ட(து)நான்
மாறும்எனக் கண்ட(து)அலை,

6
“சாயும்எனக் கண்டதூரும்
சாவினெடும் பொற்கிறே
தேயும்எனக் கண்டதூகை
தேய்த்துரைத்த சந்தனமே.

7
“தாழ்வன ஆங்கிலை
தவத்தின்கலோர் உள்ளம்அலால்
வாழ்வன ஆங் கல்லதிலை
மாறிலவாழ் நாடதுவே.

8
“பூமா தணிமுடியாம்
பொற்புறமக் காடணிசீர்
பாமா புலவருந்தாம்
பாடுவரோ அம்மானை”.

சித்திரம் சித்திரித்துக் காட்டும்;
“சித்திரகலா” படம் பிடித்துக் காட்டும்.

அழகிய முறையில் படம்பிடிக்க
சித்திரகலாவுக்கு வருகை தாருங்கள்

“சித்திரகலா”

70, காங்கேசன்துறை வீதி,

சுன்னாகம்.

‘கலைக்கண்’

மாதப் பத்திரிகை

இதனை ஊக்குவிப்பது உங்கள் கடமையாகும்

தனிப்பிரதி சதம் 25

ஆண்டுச் சந்தா — ரூபா 4-00 } தபாற்செலவு உட்பட
ஆறுமாத சந்தா — ரூபா 2-25 }

கண்ணுக்குக் கண் கலைக்கண்!
கருத்துக்கு உகந்த கண் கலைக்கண்!
கவலையைப் போக்கும் கண் கலைக்கண்!

நவீன வீட்டுத் தளபாடங்கள்

பல பல டிசைன்களிலான முதிரை, தேக்கு, நடுன்
அலுமாரிகள், கண்ணாடி மேசைகள் மற்றும்
வீட்டுக்குத் தேவையான சகல பொருட்களும் விற்பனையாளர்

ஸ்ரான்லி பேர்னிஷிங் மார்ட்

5, 7, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

கலைக் கண்ணை, நீ நீடு வாழியவே!

ஏ. கே. எஸ். அன் ஸன்ஸ்

68, கன்னாதிட்டி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 519

குரம் உயர்ந்த நகைகளுக்கும் உறுதிப்பாடமைந்த
நவீன டிசைன்களுக்கும் உகந்த
ஒரேஒரு ஸ்தாபனம்

ஏ. கே. எஸ். அன் ஸன்ஸ்

வாடிக்கைகாரரின் தேவைகள் உடனுக்குடன் பூர்த்திசெய்து கொடுக்கப்படும்.

